

MANDRAČ
NAROČNINA IN REKLAMACIJE
040/211-434

Foto: Tjaša

Materin jezik je tisti v katerem jočemo in se smejemo

21. februar je Unesco leta 1999 razglasil za mednarodni dan materne jezika – v spomin na protest in smrt bengalskih študentov, ki so pred sedeminštiridesetimi leti zahtevali enakopravnost za svoj jezik.

(Mef) Ste dobro prebrali podnaslov tega uvodnika? Bengalski študentje so se uprli in nekateri celo umrli, ko so se borili za enakopravnost svojega jezika.

Tudi Slovenci smo se borili, od Trubarja do današnjih dni. Spomnimo se Knobla in Prešerna, spomnimo se primorskih avtorjev za časa fašizma in vseh, ki so se pred osamosvojitvijo borili proti skupnim jedrom, ki jih je skušala vsiliti takratna oblast in spomnimo se tudi tistih, ki se še vedno borijo proti anglicizaciji univerzitetnega študija v samostojni državi Sloveniji.

In paradiks: Slovenci slavimo tiste, ki so se v zgodovini borili za slovenski jezik in nam je hkrati vseeno zanj.

Majhni jeziki pač živijo usodo majhnih narodov in majhnih držav, nenehno morajo biti pozorni na to, da jih močnejši sosedje ne podredijo in na koncu enostavno izbrišejo iz seznama svetovnih jezikov. In takšnih »sovražnikov« v zgodovini Slovencev ni bilo malo. Od Germanov do Romanov, od Srbov do Američanov, vsi so bili in nekateri so še vedno prepričani, da je jezik tistega malega ljudstva pod Alpami, odveč, približno tako kot indoarijski jezik, ki se je razvil iz sanskerta, palija in prakritskega jezika. Bengalci pa ga imenujejo bangla. Bengalski študentje so se leta 1952 borili za enakopravnost svojega jezika, slovenskih študentov leta 2017 angleščina ne moti.

O tem, kako se je ta jezik najbolj ekspanzionistične sile aktualnega sveta, zarinil v vse pore našega jezikovnega obstoja, se lahko prepričamo na vsakem koraku. Komaj smo se nekako zedinili, da jezik poučevanja na slovenskih fakultetah ne more biti pretežno angleški, že smo dobili slovenski izbor pesmi za Evrovizijsko popevko in z njo nove razprave o materinem jeziku in o tem, kako lahko zastopamo Slovenijo v jeziku, ki ga kolikor toliko razume le dobra desetina prebivalcev te dežele.

Seveda pa je poseben paradoks, da se Slovenci istočasno jezimo na Korošce, ki našega, slovenskega jezika ne vpišejo v svojo pokrajinsko ustavo.

O tem, kako popustljivi smo do tujih jezikov v našem okolju se lahko prepričamo na vsakem koraku: ob pogledu na oglasne table in reklame, ob pogledu na trgovske police, ob spremljanju radia in televizije, skratka povsod, kjer jezik najde svoje mesto.

Povabljen sem na prireditev na kateri bo nastopilo 5 mladih slovenskih rock skupin. Niti ena med njimi nima slovenskega imena in priznati moram, da me to moti, čeprav sem zrasel v obdobju ekspanzije rocka in anglosaksonske muzike. Da ne bo pomote: tega svojega odnosa ne enačim z nobenim nacionalizmom, saj ne podcenjujem nobenega jezika.

Niti svojega, našega, materinega.

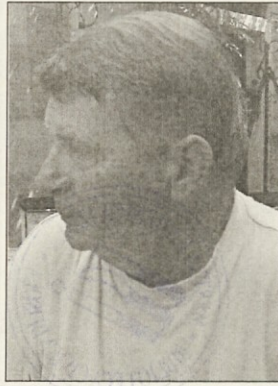
INTESA SANPAOLO BANK

MANDRAČ
OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

Avtor kolumne izraža svoje mnenje, ki pa ni nujno enako mnenju uredništva.

BOJ NEBEŠKIH LOBIJEV

Papež Frančišek je hujši komunist od vsakega komunista, trdijo v kuriji, oni vatikanski, številni kardinali, škofi, nadškofi, vsi bolj ali manj v letih, navajeni na dobre in bogato plačane obstranske cerkvene dejavnosti kot so na primer bančništvo in podobno. Pomembno je samo, da je dobro plačano. Z njimi se ne strinjajo čistilke, gardisti, nune, številni begunci, ki jim je komunistični papež pomagal preživeti. Zadnji in dokončni dokaz za to je njegova odločitev, da se ponovno razišče čudež iz Medjugorja in dvakrat, trikratno mesečno Marijino prikazanje otrokom, ki so čuvali ovce, a danes postali none in nonoti, katerim drugi čuvaju ovce, pa ne tiste z rogovi in repi, temveč tiste božje ovčice, ki jim oddajajo in prodajajo sobe, apartmaje, hotelske usluge, hrano in pijačo. Kaj je boga in uboga medjugorska Marija doživela – da ji papež sporoči, da je poštna uslužbenka, ker stalno ponavlja enake prerokbe, kot da je poslanec v slovenskem državnem zboru, ki neprestano govori kako so sodišča skorumpirana, ker ga obsojajo za drobnarije, vse dokler vsej zgodbi ne zraste brada in umre od starosti, ali pa da so ministri pijanci, ker ne razmišljajo kot on in podobno. Medjugorski čudež je privabljal ljudi iz vsega sveta, hercegovski biznis se je razširil na vse strani sveta, in ko je domačinom postalo odveč proizvajati suvenirje, od plastičnih kipcev do volnenih zimskih nogavic, so angažirali Kitajce, ki so resnično mojstri za plastične kipce vsega in vsakega. Vrhunec vsega je papeževa izjava, da so prerokbe Marije iz Medjugorja vredne toliko, kolikor je vredna diploma ekonomske fakultete mostarske univerze. Če je tudi od papeža, je preveč. Poljaki so jo proglasili za svojo kraljico, Hrvati še davnega leta 1935 prav tako, ko je v Mariji Bistrici zagrebški nadškof in metropolit Anton Bauer Marijin kip proglasil za kraljico Hrvatov in »fidelissima advocata Cratae« (najsvejšega zaščitnika Hrvaške). Pa zdaj je vse jasno, tudi Erjavcu. Španski diktator Francisco Franco je Mariji dodelil čin generalissimusa, kar nekako ne gre z njeno drugo titulo Kraljice miru. Čeprav to ni nič, ko vemo, da so najboljši evropski katoliki na vojaških pasovih nosili zaponke, na katerih je pisalo »Gott mit uns.« Ampak, ker so uniforme bile različne, pa tudi napis je bil v različnih jezikih, Bog je za par let odšel na dopust in pustil da sami med sabo razčistijo ta verbalno – verski nesporazum.

Da se mi vrnemo k današnji temi – Medjugorju. Biznis propada, a Marije ni od nikjer, da bi pomagala. Italijanska turistična agencija »Solo Croatia«, ki je več kot dvajset let vozila vernike v Medjugorje, zapira vrata. Prej je vsak dan v Medjugorje vozilo vsaj petdeset avotobusov, danes največ po en avtobus, na katerem je štirideset potnikov. Propadla je tudi agencija Mauro. Njen lastnik Gianni Mauro je v italijanskih časopisih objavil, da je konec z biznisom in odšel v stečajna nebesa. Tudi Kitajci so prenehali štancati plastiko. V Medjugorju že razmišljajo o tem, da bi spremenili vero, pa da se bo Marija začela oglašati v staroslovenščini in bi tako privabili Ruse, Grke in ostale pravoslavce. Župniki bi si samo pustili rasti brado, pa tudi celibat ne bi bil obvezan. Neke prednosti že so, ampak...

Kaj pa če papež sploh ni komunist, ampak je le postal žrtev lurdskega in fatimskega lobija, ki jim je Medjugorje postalo resna konkurenca?

Scuola Elementare „Dante Alighieri“
Scuola materna „L'Aquilone“
Isola

**Aprè
il bando d'iscrizione alla
scuola materna „L'Aquilone“
per l'anno scolastico 2017/2018**

Si potranno iscrivere i bambini presso la segreteria della Scuola Elementare „Dante Alighieri“ in Via Rivoluzione d'ottobre 10 fino al 31 marzo 2017.

I genitori possono iscrivere i figli che hanno compiuto gli undici mesi di età.

Per ulteriori informazioni potete telefonare al numero **05/6625240**.

La presidente
Simona Angelini

Osnovna šola „Dante Alighieri“
Vrtec „L'Aquilone“
Isola

**Razpisuje
vpis v vrtec „L'Aquilone“
za šolsko leto 2017/2018**

Vpis otrok bo potekal do **31. Marca 2017** v tajništvu Osnovne šole Dante Alighieri v Ulici Oktobrske revolucije 10.

Starši lahko svoje otroke vpišejo po dopolnjenem enajstem mesecu starosti otrok.

Za vse dodatne informacije lahko pokličete na telefonsko številko **05/6625240**.

Ravnateljica
Simona Angelini

POSOJILA

žnider's izola potrebujete denar? izplačilo takoj!

tel: 05 640 10 90
cankarjev drevored 5

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. **040 211 434**

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četletna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel.tel. **040 211 434** / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Brez prodaje nepremičnin bo dolgčas

Danes bodo izolski občinski svetniki za izredni seji sprejemali predlog proračunov za leti 2017 in 2018. Glede na razprave na delovnih telesih ne gre pričakovati večjih težav s sprejemom, nekaj amandmajev pa se le obeta.

Na sejah različnih odborov in komisij so predstavniki občinskih strokovnih služb obširno pojasnjevali obliko sestavljanja letošnjega proračuna, ki res prinaša nekaj novosti, manj, oziroma skoraj nič, pa ni bilo razprave o temeljnih usmeritvah Občine Izola v naslednjih letih. Iz predlogov proračuna namreč izhaja ena sama ugotovitev: Kolikor bo denarja, za toliko denarja bomo živeli.

Med spremembami, ki jih je predlagal župan so predvsem preimenovala nekaterih posameznih postavk, med konkretnimi, a za usodo občine manj pomembnimi spremembami, pa je dodatnih 1.000 Eurov za Društvo invalidov ki letos praznuje 35 let delovanja. Znesek bodo pobrali s postavke pomoči na domu.

Za 3.000 Eurov se bodo povečala sredstva za Stanovanjske skupnosti uporabnikov psihiatričnih storitev, denar pa bodo vzeli pri postavki javnih del v socialni.

Približno 33.000 in naslednje leto 25.000 Eurov več bodo prejeli kortežanski gasilci, za ta znesek bodo zmanjšana sredstva za vzdrževanje cest.

Društvo za dobrobit živali bo prejelo letos 1.000, naslednje leto pa 2.000 Eurov več denarja, ki ga bodo vzeli s postavke ravnanje z odpadki.

Zavrtni ali le delno upoštevanji so bili predlogi stranke Izola je naša glede povišanja daril za novorojence, predlogi o zmanjšanju denarja za promocijo Izole, ki naj bi ga namenili knjižnici, s tem, da bo dobila naslednje leto 3.000 Eur več denarja ob obletnici knjižnice. Iz sredstev za komuniciranje z javnostmi pa bo dodatnih 2.000 Eur namenjenih društvu prijateljev mladine. Delno je upoštevan tudi predlog o povišanju sredstev za investicije v glasbeno šolo.

ur

Nasprotujemo takšnemu odpuščanju javnih uslužbencev

V Listi Izolani smo se seznanili s predlogoma proračunov za leti 2017 in 2018 in ob tem ugotovili, da sta predloga pripravljena nekoliko drugače kot prejšnja leta, saj dopuščata različne izračune, pač glede na to, v kolikšni meri bodo uresničeni načrti o prodaji nepremičnin in posledično izvršene določene investicije.

Večino vprašanj smo zastavili na sejah odborov in dobili ustrezne odgovore, tako gledé umestitve krožišča na Prešernovi cesti, o investicijah v javno razsvetljavo, ter o objektu na svetilniku.

Na današnji seji občinskega sveta bomo predstavili naš amandma h kadrovskemu načrtu, ki je sestavni del predloga proračuna. V Listi Izolanov namreč nasprotujemo neargumentiranemu zmanjšanju števila zaposlenih v občinski upravi. Kadrovski načrt za leto 2017 namreč predvideva zmanjšanje števila zaposlenih za tri delavce, ki so bili o prekinitvi delovnega razmerja oziroma o ukinitvi njihovih delovnih mest že obveščeni, čeprav kadrovski načrt še ni sprejet.

Zakon sicer določa, da mora vsak del proračuna in to je tudi kadrovski načrt, biti obrazložen, v gradivu pa obrazložitve tega ukrepa nismo našli. Zato tudi ne vemo, kaj se bo s temi kadrovskimi posegi spremenilo oziroma izboljšalo pri delovanju občinske uprave. S predlaganimi kadrovskimi ukrepi bo Izola imela tri zaposlene manj, od tega mater samohranilko, kar pomeni tri nove Izolane na Zavodu za zaposlovanje, čeprav pripomb na njihovo delo, vsaj javnih, ni bilo slišati. Zato predlagamo, da se v predlogu kadrovskega načrta črta odstavek o zmanjšanju števila zaposlenih, saj zanj ni ustrezne obrazložitve.

Za Listo Izolanov: Jasna Istenič, Gašper Čehovin

Veliko možnosti za sodelovanje

Župan Igor Kolenc se je prejšnji teden srečal z madžarsko veleposlanico, nj. eksc. Edit Szilágyiné Bátorfi.

Veleposlanica je povedala, da je Izola po velikosti primerljiva s kar nekaj mesti na Madžarskem, zato je izmenjava dobrih praks in iskanje priložnosti za partnerski razvoj še toliko bolj aktualna. Župan pa je omenil strateške cilje občine, ki bo podpirala aktivnosti, ki pomenijo dvig kvalitete življenja in prinašajo visoko dodano vrednost, nova delovna mesta, celoletno aktivnost in razvoj, ki je prijazen do okolja.

Župan je sledil nasvetom revizorjev

Kar nekaj zadrege je povzročilo glasovanje na eni prejšnjih sej občinskega sveta, kjer so občinski svetniki zavrnil predlog župana, da se presežki prihodkov javnih zavodov nad njihovimi odhodki prenesejo na občinski proračun. Občina je želela na ta način tudi popraviti svojo finančno sliko, saj se zdaj dogaja, da ima Občina kot ustanoviteljica javnih zavodov likvidnostne težave, medtem pa javni zavodi, katerih ustanoviteljica in "lastnica" je, hranijo na računih presežke prihodkov nad odhodki.

Takšnemu neposrednemu posegu Občine v račune javnih zavodov so nasprotovali celo nekateri svetniki koalicije in zato so bili v občinski upravi zelo jezni, saj brez spremembe ustanovnih aktov javnih zavodov, občina nima možnosti kar tako posegati v sredstva javnih zavodov. Očitno pa v tej nameri še niso obupali, zato so za začetek marca pripravili srečanje s pooblaščenim revizorjem, **Inštitutom za javno finančno pravo**, ki bo občinskemu svetnikom predstavil ugotovitve revizijskih poročil javnih zavodov Občine Izola, ter potrebne ukrepe v zvezi s presežki prihodkov nad odhodki izolskih javnih zavodov. Seveda želi občinska uprava na ta način prepričati občinske svetnike pred ponovnim glasovanjem, da je takšen način finančnega poslovanja možen in celo pravilen.

Pri pregledu podatkov za leto 2015 so revizorji ugotovili, da občina sicer zavodom dolguje sredstva v višini 903.780 EUR, a po drugi strani imajo tudi zavodi obveznosti do občine v višini 677.200 EUR. Glede na navedeno ima občina po njihovem mnenju tri možnosti: da poravna obveznosti do zavodov, nato pa zahteva izplačilo presežkov, da zahteva izplačilo tekočih in preteklih (še neporabljenih) presežkov in nato poravna svoje obveznosti do zavodov ali pa da z vsakim od zavodov sklene dogovor o pobotu vseh obveznosti.

Ob pregledu podatkov za prvo polovico leta 2016 pa so revizorji uvodoma pojasnili, da **noben predpis izrecno ne onemogoča**, da je zavod dolžan tekoči presežek nakazati svojemu ustanovitelju. Ugotovili pa so tudi da je imela Občina Izola na dan 30.06.2016 skupaj za 395.356,15 EUR obveznosti do javnih zavodov. Po drugi strani javni zavodi razpolagajo z nerazporejenimi presežki in drugimi viri v skupni višini 533.247,45 EUR. Vendar pa revizor opozarja, da občina nima neposredne pravne podlage za zahtevo, da mora zavod presežek ter razliko med sredstvi in viri sredstev, nakazati v proračun občine. Zato je **revizor predlagal**, da Občinski svet sprejme sklep, da se v vseh sedmih ustanovitvenih aktih javnih zavodov določba, ki ureja ravnanje s presežkom prihodkov nad odhodki spremeni tako, da se po novem glasi: **"O razporeditvi presežka prihodkov nad odhodki javnega zavoda odloča Občinski svet Občine Izola."** Po sprejemu tega sklepa naj občinski svet odloči, da vsi presežki pripadajo občini in da se morajo vplačati v proračun.

Očitno je župan verjel, da bodo svetniki slepo verjeli napotkom in predlogom revizorja. Toda, to se ni zgodilo in vprašanje je, če bo ponovno prepričevanje svetnikov s strani revizorke, tokrat bolj uspešno.

ur

Se izolsko podjetje seli v Koper?

Izolsko podjetje KMK Box je pokazalo zanimanje za nakup dela nekdanje tovarne Inde v Kopru. Če bi do posla prišlo, bi to bilo še eno zadnjih izolskih večjih podjetji, ki se s trebihom za kruhom seli drugam.

Odkar je DUTB prevzel upravljanje z nekdanjo tovarno Inde v Kopru, intenzivno išče potencialne investitorje za to območje. Problematika je v zadnjem mesecu na udaru javnosti predvsem zaradi usode mladih, ki delujejo v prostorih zapuščenih tovarne, v sklopu kolektiva Ustvarjalna platforma Inde. A informacija, da se za nakup dela zemljišča tovarne zanima izolsko podjetje je še kako zanimiva tudi za Izolane.

Med potencialnimi investitorji, ki so pripravljeni odkupiti del ali celotno zemljišče je namreč tudi Valter Krmac, direktor izolskega podjetja KMK Box. Podjetje se zanima za odkup 6000 m² zemljišča, DUTB pa je pripravljen tudi na delno prodajo zemljišč. Kot je povedal Valter Krmac, so se za selitev v Koper odločili, ker niso zadovoljni z osnutkom zazidalnega načrta Kajuhova - Morer. »Na Občino smo poslali več prošenj in predlogov, kako bi moralo biti območje urejeno, a zaenkrat ni bilo odziva. Območje že zdaj ni idealno, po novem zazidalnem načrtu pa je prometna ureditev povsem nefunkcionalna, saj tovrnjski sploh ne bi mogli obračati. Gradnja je pregosta, parkirnih prostorov ni«, pravi Krmac in dodaja, da so se za selitev odločili tudi zato, ker sta si s poslovnim partnerjem razdelila dejavnosti in vsak si želi dodatne širitve. »V Kopru predvidevamo nakup 4000 m² hale in 2000 m² zemljišča, kar bi bilo idealno. Tudi cena je sprejemljiva in če bomo do zemljišča prišli, bomo pač šli v Koper, kjer so že pokazali veliko zanimanja za našo dejavnost in so nam ponudili možnost sodelovanja.«

KMK Box sicer zaposluje povprečno 50 do 60, ob »špicah« pa tudi 70 ljudi. »In to niso samo proizvodni delavci, temveč veliko vlagamo tudi v razvojne projekte«, še dodaja Krmac.

Kaj pravi Občina?

Prosili smo za mnenje na Občino, kjer so nam povedali, da zazidalni akt še ni bil sprejet, glede prispelih pripomb pa se še niso opredelili. »Pri Spremembah in dopolnitvah Zazidalnega načrta Kajuhova Hudournik Morer, smo v fazi pripravljanja stališč do pripomb, kar pomeni, da bomo v tej fazi obravnavali vse pridobljene pobude in pripombe, pripravili predlog ter ga poslali vsem pobudnikom oz. pripombodajalcem. To se pravi, da smo v fazi pripravljanja predloga, ki bo predstavljen javnosti in sprejet na Občinskem svetu. Ta bo kasneje poslan ponovno tudi vsem nosilcem urejanja prostora za pridobitev končne mnenja. Šele takrat bo končna, potrjena verzija sprememb in dopolnitev ZN KHM predstavljena na OS.«

Z Občine so tudi poslali postopek priprave sprememb in dopolnitev prostorskega akta, ter poudarili, da je postopek trenutno pri prvi točki:

1. Potrditev stališč do pripomb in predlogov javnosti
2. Izdelava predloga prostorskega akta
3. Pridobitev mnenj nosilcev urejanja prostora
4. Potrdilo o sprejemljivosti vplivov izvedbe prostorskega akta na okolje s strani MOP
5. Izdelava usklajenega predloga
6. Sprejem odloka na občinskem svetu in objava v elektronskih uradnih objavah Občine Izola

PREJELI SMO

Uporabniki območja zazidalnega načrta Kajuhova - Morer KMK Box, AMTC in PHM Invest so prve dni letošnjega januarja na Občino Izola naslovili zapis, v katerem podajajo pripombe in predloge na osnutek zazidalnega načrta.

Pripombe in predlogi na osnutek Spremembe in dopolnitve Odloka o ZN za območje »Kajuhova - hudournik Morer«

V sklopu javne obravnave, kot uporabniki obstoječih proizvodnih poslovnih stavb, ki so v neposrednem kontaktu s predmetnim območjem sprememb predmetnega ZN, dajemo pripombe in predloge. Hitra analiza rešitve razgrnjenih Sprememb in dopolnitev Odloka o zazidalnem načrtu za območje »Kajuhova - hudournik Morer« (ZN KHM) v Izoli kaže, da je pripravljalec imel samo en cilj: kako čim več pozidati območje ne glede na posledice in konflikte v prostoru, ki bi jih povzročil v primeru sprejema sprememb ZN KHM. Z predvidenimi rešitvami obstoječo zazidavo spreminjajo do te mere, da celotno območje skupaj z novimi predvidenimi stavbami postane nefunkcionalno, predvsem zaradi:

- Prometna ureditev je nefunkcionalna in v nasprotju s prometno ureditvijo celotnega območja, pravili stroke ter veljavnimi predpisi. V nasprotju je celo z izdanimi smernicami Občine Izola in JP Komunala Izola
- Pozidanost parcel za gradno od 0,59 do 0,63 in pogojena minimalna pozidanost 0,45 (75% od maksimalne pozidanosti) ne omogoča optimalne proizvodne dejavnosti oziroma jih močno reducira. Predvideni minimalni odmiki od 3 m so za pogojene dejavnosti nesprejemljive iz več razlogov (promet, požar, rušenje, ...)
- Predvidena zazidava ne omogoča požarno varstvene ukrepe skladno s predpisi. S tem ni zagotovljen eden od bistvenih zahtev, ki jih stavbe morajo izpolniti.
- Ne zagotavlja zahtevanega in predpisanega standarda po kapacitetah mirujočega prometa. Predlagana rešitev ni v skladu s predpisi in ustvarja nove konflikte v prostoru.

Pripombe na prometno ureditev

V nadaljevanju se bomo podrobneje posvetili nesprejemljivim rešitvam, ki nam poslabšujejo obstoječe pogoje delovanja, a posledično, v kolikor bi predvidene rešitve bile sprejete, tudi direktno in indirektno škodo v poslovanju. Dostopna cesta do obstoječih proizvodnih poslovnih stavb na vzhodni strani in novih stavb E, F1 in F2 na zahodni strani se zaključuje brez obračališča in njen vzdolžni naklon znaša 7,1%, kar je v nasprotju s požarno varstvenimi in prometno cestnimi predpisi ter v nasprotju s smernicami št. 3505-10/2016 z dne 9.5.2016 izdanimi od Občine Izola in smernicami št. 1454/2016 z dne 9.5.2016 izdanimi od JP Komunala Izola. Pogoj da obračališče imajo, skladno s 7. točko 6. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah ZN KHM vse slepe ceste v območju. V tej točki je grafični del neusklajen s tekstualnim delom samega Odloka. Uvozi v obstoječe proizvodno poslovne stavbe na vzhodni strani ne zagotavljajo osnovne prometne pogoje. Oddaljenost od roba cestišča do parcele znaša samo cca 3,0 m in v tem pasu ni možno izvesti uvoze z zunanjim minimalnim obračalnim radijem 12,5 m, kot jih predpisujejo smernice, oziroma 10,0 m kot jih predpisuje Pravilnik za tovorna vozila. Na gradbenih parcelah v sklopu zunanje ureditve ni možno izvesti parkirišča skladno z določili Odloka (za stavbo F1, v kolikor bi bila v celoti skladišče, bi potrebovali minimalno 30 parkirnih mest), ker bi samo parkirišče imelo faktor pozidanosti 0,35. Torej je parkiranje možno reševati samo v kletnih etažah, kar je za proizvodne in druge poslovne dejavnosti ekonomsko nesprejemljivo. Ureditev parcel za gradnjo s predpisano minimalno zazidljivostjo sploh ni možna, če upoštevamo klančine za dostop do kletnih etaž, obračališča in parkiranje za kamionski transport ter minimalno hortikulturno ureditev. To ima za posledico konfliktno in nevarne prometne situacije v celotnem območju, kjer kamioni in osebna vozila parkirajo na notranjih dostopnih cestah, kaos. Temu prispevajo tudi premajhno število javnih parkirišč, da o njihovi umestitvi vzdolž primarne dostopne ceste in to v samih območjih križišč, sploh ne govorimo. Tu je stroka in zdravi razum popolnoma odpovedal. Podrobne pomanjkljivosti Odloka o spremembah ZN KHM ne bomo izpostavljali, o tem bi predvsem morala skrbeti sama Občina Izola s skrbnostjo dobrega gospodarja in z, nezadajne, tudi politično odgovornostjo do samega prostora. Občina mora s premišljenim kreiranjem prostora med drugim usvariti optimalne pogoje za poslovanje kar v konkretnem primeru pomeni, da obstoječe pogoje ne sme poslabšati, kvečjemu jih mora izboljšati.

Podpisani so v dopisu zapisali tudi možne rešitve in predloge, s katerimi bi zazidalni načrt, po njihovem mnenju, bil nekoliko bolj uporaben za same uporabnike prostorov.

Kje se skrivajo mladi odvisniki?

Droge niso od danes in tudi odvisniki ne. V društvu Svit, nevladni organizaciji, ki od leta 1992 deluje na področju drog v slovenski Istri, ugotavljajo, da se, skupaj z njimi, starajo tudi njihovi uporabniki, mladih, ki zagotovo so med njimi, pa ni blizu. To seveda ne pomeni, da ni treba poskrbeti za tako imenovane »veterane«.

Društvo Svit, bolje rečeno, aktivista Sama, sem spoznal pred leti, ko je v Izolo prvič pripeljal kombi v katerem so izolskim odvisnikom ponudili pomoč in jim tudi razdelili sterilni material in različna gradiva. Potem sem jih nekajkrat videl še na Lonki, ko so se utaborili blizu znanega zbirališča na klopcah, zdaj pa jih tam ni več videti. Pogovarjal sem se z mag. Žanin Čopi, strokovno vodjo Svita, društva za pomoč odvisnikom in njihovim družinam.

- Res je, bili smo tudi na Lonki, vozili smo vsako uro s parkirišča in nazaj, da ni bilo treba plačati parkirnine. Potem so nam na občini svetovali, naj raje ne parkiramo tam, ker s tem morda celo vabimo odvisnike na enega od osrednjih izolskih sprehajališč, zato smo se odmaknili od tam in zdaj smo samo pri izolskem Zdravstvenem domu, kot že ves čas, odkar prihajamo v Izolo.

- **Skratka, daleč od oči, daleč od ...**

- Ne vem, če je mogoče problem odvisnosti rešiti tako, da ga skrijemo pod preprogo ali pa damo glavo v pesek. Dejstvo je, da je problematika odvisnosti v Izoli zelo pereča in z ignoriranjem je ne bomo razrešili. Že res, da v Zdravstvenem domu deluje Center za preventivo in zdravljenje odvisnosti, vendar te problematike ni mogoče reševati samo na formalni ravni. Potrebno je vsakodnevno delo z odvisniki, če želimo doseči kakršnekoli rezultate.

- **Ali v Svitu verjamete, da lahko karkoli spremenite, popravite?**

- Če ne bi verjeli, ne bi bili tukaj. Vendar pa se realno zavedamo, da bijemo težko bitko na številnih frontah in da je pomembna vsaka zmaga, pa naj bo še tako majhna in na videz nepomembna.

Tudi odvisniki se starajo

- Meni je bilo delo z odvisniki izziv in še preden sem se preselila v Izolo sem se, kot Portorožanka, družila predvsem z Izolani, zato problematiko poznam. Nikoli nisem imela nobenih predsodkov do tega problema, le da zdaj na vse to gledam z drugačnimi očmi in z veliko več izkušnjami.

Predvsem pa vem, da mora vsak, ki se ukvarja s tem imeti pravi odnos do sočloveka in ne smejo ga motiti stvari, ki morda niso lepe na pogled ali po vonju. Vsak ki pride k nam pravi, da ga to ne moti, vendar se je tudi nam že dogajalo, da je kateri od novincev, ki prihajajo na razgovore za službo, za vsak slučaj, vrata odpiral s komolcem in ne z roko.

- **25 let društva. Starate ste zaposleni, vaši uporabniki pa tudi.**

- Res je. Povprečna starost uporabnikov našega društva je 42 let. To je velik problem. Ljudje pri teh letih nimajo več dosti ali nobenega upanja, da se jim bo življenje drastično spremenilo in se jim ne da vlagati posebnih naporov za lastno počutje. Kar je dostikrat razumljivo, tudi zato, ker jih družba ne sprejema. Zanimivo je, da je največ uporabnikov starih od 35 - 42 let, potem pridejo ti iz moje generacije, od 50 do 60 let in potem je še kakšen preko 60 let star. Pod 30- timi leti dejansko pri nas ni nobenega. Pa smo prepričani, da so, vendar trenutno ne vemo, kje, zato jih je težko privabiti k nam. To so generacije, ki čisto drugače funkcionirajo.

- **Na kakšnih drogah smo pri nas?**

- Naši uporabniki še vedno največ uživajo heroin in kokain, skupaj s tem pa smo priče še zlorabe zdravil na recept. Največ pa je seveda trave, ki jo najdemo na vsakem koraku. Sem za njeno legalizacijo, vendar v pametnih okvirjih. Tiste, ki travo kadijo kot cigarete čakajo posledice, ki se jih zdaj še ne zavedajo. Ko sem hodila na jutranjo telovadbo mimo gostinske, sem že ob osmih zjutraj zavohala travo.

To je zelo zaskrbljujoče, saj trava sploh ni za mlade v razvoju.

- **Kaj pa nadomestki?**

- Če govoriva o novih zdravilih, suboxone, substitol..., Novih nadomestkov ne poznam. Ko sem še delala v CPZOPD je bil samo metadon. Prava količina metadona bi morala zadoščati, da 24 ur ne čutiš potrebe po drogi, vendar prihaja do zlorab, ker ob tem uporabniki posegajo še po drugih stvareh.

- **Ste srečali veliko primerov hepatitisa?**

- Hepatitis C je med uporabniki precej, nimajo pa ga vsi. V vseh teh letih smo zasledili en sam primer pozitiven na HIV. Namreč, imamo letno anonimno testiranje, kjer se uporabnikom vzame slino in tako dobimo preliminarni rezultat, ki seveda ni dokončen je pa prvi pokazatelj stanja. Testiranja na hepatitis in HIV lahko opravljajo na NIJZ v Kopru.

- **So vaši uporabniki zaposleni?**

- Tisti, ki hodijo na substitucijsko terapijo CPZOPD, v Zdravstveni dom so v velikem številu zaposleni, tisti, ki hodijo k nam pa največkrat ne. V glavnem živijo od socialne pomoči, ki jo navadno uporabijo za to, da vrnejo dolgove s prejšnjega meseca, so pa tudi taki, ki najprej poravnajo vse položnice in potem se zanje začena bolj za obstanek.

- **Zakaj bi se nek odvisnik odločil za obisk vašega dnevnega centra?**

- Zato, ker bo, poleg sterilnega materiala za varnejše injiciranje, pogovora, tople sobe in računalnika lahko prišel na katero od naših predavanj ali delavnic, dobil topel napitek in kakšen kos kruha. Ti ljudje so namreč zelo osamljeni, čeprav imajo na prvi pogled veliko družbe pa je vendarle vsak sam.

Imeli smo nekaj zanimivih predavanj, od zdravstvenih do tistih o osebnem stečaju, pravicah izvršitelja in podobnih. Med drugim spremljamo občasno uporabnike, ki imajo opravke na sodišču, upravni enoti, CSD... in pravijo, da na ta način lažje rešijo nekatere zadeve.

- **Nič še nisva povedala o društvu.**

- Kot društvo Svit delujemo že 25-to leto. Za uporabnike in njihove svojce, društvo je pravzaprav začelo s skupino svojcev in prostovoljcev. Sedaj je v programu za odvisnike in svojce 5 zaposlenih in 2 na javnih delih, v programu za Mladinsko ulično delo pa trenutno 2 zaposlena.

- **Kako dobite denar za delovanje?**

- Prijavljamo se na različne razpise, državne in občinske. Večino denarja dobimo na razpisih Ministrstva (MDDSZ), nekaj dobimo tudi od FIHO in MZ, večjo vsoto tudi od MOK. Ostale občine, izolska in piranska, pa nam pomagata prejkone simbolično. Pa situacija v teh dveh občinah ni nič boljša kot v koprski, kvečjemu slabša, saj v Kopru odvisniki lahko vsaj pridejo do nas in tam dobijo nekakšno pomoč, medtem ko v Izoli in Piranu dejansko nimajo kam. Naš premični kombi pač ne more nadomestiti takšnega centra, kot je ta, ki ga imamo v Kopru, v novem Zdravstvenem domu. Morda tista lokacija za uporabnike malo čudna, saj smo v Zdravstvenem domu, na eni strani imamo gasilce in na drugi policijo, toda, kljub vsemu je vendarle prostor, kjer lahko najdejo nekakšno zatočišče oziroma dobijo potrebne informacije.

- **Kaj bi morali storiti v Izoli?**

- O tem smo že veliko razmišljali. Trenutno prihaja kombi k Zdravstvenemu domu vsak dan od 8.00 in 11.00 in trikrat tedensko še do 14.00 ure. Mislim pa, da v Izoli potrebujemo dnevni Center, čeprav je res, da so se tisti izolski odvisniki, ki jih poznamo, že navadili na svoj način življenja in jih bo težko spreminjati. Gotovo pa je tudi veliko mlajših, ki jih mi sploh ne poznamo. Zato ideje o Centru v Izoli še nismo zavrgli, vendar bi moral biti nekje blizu ljudem in ne postavljen nekam na obrobje mesta, ker potem tam ne bo nikogar. Pa za dobro preventivo bo potrebno poskrbeti.

- **Ali se odvisniki sploh želijo rešiti te odvisnosti?**

- Mislim, da imajo to željo prav vsi. Žal je ta želja tam nekje zadaj v podzvesti in naše je, da jo pomagamo potisniti v ospredje. Mi, družba in uporabniki drog. D.M.

Kam je izginil arhiv Stavbenika

Inženir Aleksander Slekovec je natančen človek. Po poklicu in v vsakdanjem življenju. Zato je tudi ugotovil, da manjkajo številna arhivska gradiva iz zgodovine Edilita, Gradbenika in Stavbenika, kot se je imenovalo nekdanje največje izolsko in obalno gradbeno podjetje. Kljub temu je ob rušenju nekdanjih Stavbenikovih delavnic v Tomažičevi zbral presenetljivo veliko zanimivih podatkov.

Ob koncu 1997 je bila uresničena namera Občine Izola, da uredi prostor, kjer so delavnice in uprava SGP Stavbenika in se ga spremeni v rekreacijsko površino. Rušenje se je začelo decembra 1997 in je trajalo do januarja 1998, ko so dokončno odstranili vse. Leta 1950 je namreč podjetje Edilit kupilo zemljišče na katerem so postavili, tako imenovane stranske obrate (mizarje, kovinarje ...).

Rušenje

V zadnjem času se je v naših časopisih večkrat pojavila novica o skorajšnjem začetku rušenja objektov Stavbenika v Tomažičevi ulici. Na tem mestu naj bi uresničili 20 let stare ideje o zazidavi in uporabi zemljišča za turistične namene, predvsem za gradnjo športnih igrišč. Začelo se je že jeseni, ko so na zemljišču pred Stavbenikovimi objekti zrastle teniška igrišča. Zgradila naj bi jih občina Izola. (danes so v lasti Toneta Andreliča, takrat pomembnega člana LDS op.ur.)

Novinarji so o tem pisali dokaj neprizadeto, mene in še marsikaterega Stavbenikovca pa je novica prizadela, predvsem zato, ker sem v teh objektih pričel svojo strokovno pot. Pa verjetno nisem edini, saj je skozi te prostore defiliralo več generacij Izolanov in prebivalcev obalnega območja. V teh prostorih je ustvarjala množica strokovnjakov, ki so tu svojo delovno pot začeli in končali, mnogi pa so nadaljevali svojo uspešno pot tudi drugje.

Oskar Jogana in Aleksander Slekovca

Koliko imen, koliko ljudi

Delo teh generacij je še danes vidno po vsem našem področju, pa tudi v Ljubljani, Beogradu, Skopju, Sarajevu in še kje. Koliko znanih ljudi je izšlo iz teh objektov. Kdo se ne spomni Karla Kluna, Bogdana Meliharja, ing. Iva Štoka dolgoletnega gradbenega inšpektorja na obali in enega od ustanoviteljev Stavbenika, Dušana Barbiča, tudi predsednika občine Koper, tragično preminulih Filipa Kolenca in Alberta Starčiča, pokojnih Slavka Majeriča, Franca Tratnika, Josipa Kramariča, Milana Besednjaka, Boga Valiča in Iva Urana. Kdo ne pozna Oskarja Jogana, vmes tudi predsednika občine Izola. Spomniti se je treba pokojnega Teodorja Stegovca vodje obratov, mizarjev z Rafaelom Krpanom na čelu, ali pa kovinarja Emila Gombača. Tu je začelo svojo pot tudi Kleparstvo Lampe. Ne smemo pozabiti pokojnih šoferjev, Jožeta Blatnika, Slavka Valenčiča, Franca Žnideršiča in Marjana Gerka, ki so v prvih letih nosili veliko breme oskrbovanja gradbišč.

Prav tako ne gre pozabiti pokojnega sindikalista Ivana Škrjanca ali pa skrbnega čuvaja pravnega reda in dokumentov podjetja pokojnega Danila Gustinčiča. Omeniti je treba Meto Žnideršičevo, Karlo Batistovo in pokojnega Štefana Domadenika, ki so bili glavni pri cenitvah in pri pridobivanju del. V Stavbeniku je bil zaposlen tudi znani alpinist, himalajec, Sandi Blažina, omeniti bi bilo treba celo vrsto gradbenih tehnikov in vodij gradbišč s pokojnim Josipom Pavlušo na čelu. Tu se še kamnolomci s sindikalistom Pečarjem, delavci družbenega standarda, od začetka pod okriljem splošne službe, kasneje pa pod vodstvom Alojza Pečana. Veliko bi jih lahko še naštel, vendar čas je naredil svoje in spomin tudi blede, zato upam, da mi tisti, ki jih nisem omenil tega ne bodo zamerili.

Lastni izobraževalni center

Koliko vajencev raznih strok in kandidatov za zidarje, tesarje, železokrivce in druge gradbene poklice je usposobil izobraževalni center, ki je deloval v tistih prostorih pod vodstvom Francija Valanta. Tu so začeli svojo pot tudi naši koprski projektanti in statiki. Ne vem koliko dijakom in študentom je podjetje s štipendijami omogočilo študij in kasneje zagotovilo zaposlitev.

Če bi hoteli zbrati vso to množico, ki je defilirala skozi Stavbenik v 50-tih letih bi bil izolski stadion premajhen saj so vse proslave ob okroglih obletnicah skoraj popolnoma zapolnile kopališče v Simonovem zalivu.

Začetek v Trstu

Čas v katerem je nastala zamisel o ustanovitvi gradbene operative sega v obdobje takoj po drugi vojni, ko se politične razmere na tem koncu še niso umirile in ko se še ni vedelo ali bo ozemlje pripadalo eni ali drugi strani ali pa bo "Svobodno tržaško ozemlje" samostojno pod protektoratom ZN. Neglede na te dvome pa so bile na tem območju potrebne gradbene storitve, saj je bilo treba zaceliti vojne rane, vse več je bilo potreb po gradnji stanovanjskih hiš, prometnic, kulturnih in gospodarskih objektov. Trije Slovenci, Boris Race, ing. Ivo Štok in Jože Šturm, so 20. februarja 1947, v Kopru podpisali notarsko pismo o ustanovitvi delniške družbe Edilit s sedežem v Kopru. Ivo Štok je veliko kasneje pripovedoval, da se je zamisel o ustanovitvi podjetja porodila v Trstu, kjer je takrat imel gradbeno podjetje ICET in tako prispeval nekaj orodja, pa tudi osebni avto, kompresor in kamion. Februarja je bil ustanovljen Edilit, katerega ime je bila sestavljena latinske besede "EDI" (gradnja) in grške besede "LIT" (kamen), marca ali aprila pa so že prišli v Koper in sestavili skupino delavcev.

Najprej so postavili sedež podjetja ob koprskem jadrlnem klubu, nato so upravo preselili v center Kopra, kjer so bili zaporji. Za prvega direktorja, oziroma upravnika, je bil imenovan Danilo Pertot, ki ga je na tem mestu kmalu nasledil Karlo Klun, kasnejši dolgoletni direktor Rižanskega vodovoda.

Med prvimi zaposlenimi je bil Ivan Ivančič iz Gažona, ki je enajst let vsak dan prihajal iz Gažona peš, kar je že takrat bila posebnost. Kasneje je pripovedoval, da je bila večina delavcev s tržaškega, nekaj pa jih je bilo tudi iz teh obalnih krajev. Takrat jih niso zapisovali po imenih, ampak je vsak imel svojo številko.

Podiranje Stavbenikovih delavnic v Tomažičevi

Bili so zelo slabo opremljeni, saj so morali na začetku delavci prinašati na delovišče svoje lopate, da so lahko delali, kasneje so sicer dobili kompresor in mešalec, ki pa sta se nenehno kvarila, tako da so dolga leta večino del opravljali ročno. Povedal je tudi zanimivost, da so plačo dobivali vsako soboto, delavce pa so odpuščali ob sredah. Plače so bile v jugoslovanskih lirah, ki pa jih v Trstu niso hoteli sprejemati. Pohvali se še, da so vsake tri mesece delili dobiček.

Prve velike gradnje

Družba se je krepila in prevzemala vedno večja in zahtevnejša dela, kot je bila **Vinska klet v Kopru, Gimnazija v Bujah** in še kaj. V tržaškem **Ljudskem tedniku** iz avgusta 1950 je bil objavljen članek o gradnji vinske kleti pri Kopru, iz katerega je moč razbrati, da je že takrat primanjkovalo delavcev in zato je bilo delo organizirano v brigadah (po strokah), pomanjkanje delavcev pa so reševali s prostovoljci, uradniki, obrtniki in drugimi. Zapisano je tudi, da je na pomoč priskočila tehnika, saj so pripeljali "maltarko" - stroj za mešanje malte, ki nadomešča 12 delavcev in kar je najvažnejše, narejena je bila v delavnicah Edilita.

Selitev v Izolo

Direktorja **Kljuna** je kasneje zamenjal **Bogdan Melihar**, leta 1951 pa so že izvolili 37 članski delavski svet in 7 članski upravni odbor. Na novi lokaciji v Izoli so organizirali tako imenovane stranske obrate za mizarje, kovinarje, kleparje in cementnarje, kar je zelo vplivalo na rast podjetja.

23. januarja 1954 je Okrajni ljudski odbor izdal odločbo s katero je **Edilit preimenoval v Gradbenik in prenesel sedež podjetja v Izolo** na prostor, kjer so že stali stranski obrati.

Tudi uprava, se je vselila v lesene barake, ki so jih, kot je zapisano v uvodu, zrušili leta 1997.

Leta 1963 so obnovili dela v bližnjem kamnolomu, ki je obratoval že veliko pred tem, saj na tem mestu apnenec pride najbližje površju in je bilo izkoriščanje sorazmerno poceni. Ta obrat je deloval vse dokler ni s svojo dejavnostjo začel ogrožati bližnje hiše in do preseelitve v Grižo, ostali pa so prazni objekti in luknja v katero so dolga leta vozili gradbene odpadke, dokler je niso zapolnili.

Zimska selitev na obalo

Leta 1954 je prineslo prve znake stagnacije in pomanjkanja dela v gradbeništvu. Tako se **Gradbeniku pridruži Ilirsko-bistriško podjetje Sloga**, toda pomanjkanje dela in konkurenca ajdovskega **Primorja** prisilita Gradbenik, da se, po nekaj letih, umakne s tega območja. Gradbena kriza se zaostruje in podjetja iz notranjosti, predvsem pozimi, ko tam ni mogoče graditi, iščejo svoj kruh na obali.

Spominjam se, kako je leta 1956 ves kolektiv trepetal ali bo pridobil delo pri adaptaciji poslopja zdravstvenega zavarovanja. Kot začetnik takrat nisem mogel dojeti kaj se dogaja in čemu vse to. Kasneje pa mi je bilo marsikaj jasno.

Kje so arhivi?

Ker sem Stavbenik zapustil leta 1974 nisem podrobneje seznanjen z dogodki po tem obdobju. Direktor **Tratnik** je bil sicer moj sošolec z univerze in smo študentje letnika 1952 polnih 50 let vzdrževali stike, vendar nikoli v zvezi s Stavbenikom. Ko sem iskal arhivsko gradivo v Koprski knjižnici tam niso imeli gradiv, ki sem jih pričakoval. Ko sem kasneje urejal vpis etažne lastnine za hčerkino stanovanje v Kopru, sem rabil osnovni projekt in dokumente, pa mi je arhivar povedal, da so morali, **ko je vodenje prevzel direktor, ki ga je imenoval novi lastnik »Primorje«, skriti arhiv in baje so uničili vso dokumentacijo, ki jo je dolga leta skrbno zbiral Oskar Jogan**. Mor-da je bil istočasno uničen tudi profesionalno narejen **film o razvoju Stavbenika**. Vem, da je bil spravljen v sefu pisarne pokojnega **Gustinčiča**, vendar ga v arhivu nisem več našel.

Aleksander Slekovec

Ing. Slekovec: Iztrgano iz enournega pogovora

- V Gradbeniku sem bil od leta 1956 do 1974. Prišel sem kot njihov drugi štipendist. Prvi je bil pokojni **ing. Uran**, le da sem jaz prišel pred njim v službo, ker sem prej končal šolanje. Prišel sem 23. junija 1956, on pa enkrat septembra. 15. julija sem prišel v službo in septembra že odšel k vojakom. Takrat je bilo v Stavbeniku že kar nekaj usposobljenih delavcev. Direktor je bil **Bogdan Melihar**, ki je prišel k nam s Primorja in nato odšel nekam višje v Ljubljano, direktor pa je postal takratni tehnični direktor, **Slavko Majerič**. Ko sem prišel na delo, so bili tukaj v glavnem gradbeni tehniki, med njimi tudi brata, **Dušan in Stane Barbič**. Ko je Majerič postal direktor je Dušan Barbič postal tehnični direktor, Stane Barbič pa vodja gradbišča v Izoli. Takrat je prišlo v podjetje veliko tehnikov iz Celja. Ne vem, zakaj ravno od tam, predvidevam pa, da so jih poslali sem z dekretom. Mislim, da je bil iz Celja tudi **ing. Hohnjec**, ki je delal v projektivi. Ti so se kasneje itak odcepili in postali **Projekt Koper in kasneje Investbiro**. Ko se je Majerič nekaj zameril partiji ali ne vem komu, je moral v Ljubljano, direktor pa je postal **Dušan Barbič**, jaz pa sem bil, razmeroma mlad, **tehnični direktor** Gradbenika.

- Takrat v slovenski Istri ni bilo veliko gradbincev. Poleg nas iz Gradbenika je bilo še podjetje **Blažina Obnova iz Izole** in kasneje **1. maj Koper**. Vem, da smo se takrat

Tudi San Simon je gradil Stavbenik

prepirali za vsako gradbišče, potem pa je leta 1962 verjetno prišla komanda in smo se morali združiti. Eno največjih gradbišč je bil Portorož. Mi smo gradili Metropol, gradili smo infrastrukturo po glavni ulici, večja dela pa so imeli: Gradis, ki je gradil Bernardin in SCT, ki je zgradil pol Lucije.

- Delovne sile za gradbeništvo takrat tukaj ni bilo in zato smo morali po delavce v druge republike. Največ dela je pri tem opravil **Gustinčič**, ki je bil prej občinski mož, potem pa je postal sekretar na Gradbeniku. Spominim se, da so hodili v Bihač, Križevce in druge kraje po zidarje, tesarje in druge kvalificirane, a tudi nekvalificirane delavce.

- V začetku 70-tih so prišli s fakultet domačini, ki so končali šolanje, največkrat s štipendijo našega podjetja, in ti so ob koncu šolanja rekli, da bodo zdaj oni prevzeli vodenje podjetja, mi pa se lahko vrnemo nazaj v Ljubljano. To je bila takrat parola in čeprav smo imeli manj kot 50 let, smo bili razglašeni za stare in mladi diplomirani inženirji kot naprimer **Toškan, Milan Gregorič, Ferluga** in drugi, so želeli prevzeti vodilna mesta in zato sem leta 1974 odšel na Republiško skupnost za ceste. Delal sem na ankaranskem priključku, nato na Šmarski cesti in končno na priključku Slavček, potem pa so me poslali v direkcijo v Ljubljano.

- Stavbenik je gradil predvsem stavbe, zgradili pa smo tudi dve cesti in ena od teh je ta, ki pelje **iz Izole na bolnico**. Takrat sem razlagal, da ima, vsaj po teoriji, ta cesta prevelik naklon in da se bodo pozimi, ob poledici, avtomobili drsali po njej. Pa so me prepričevali, da tukaj ni takih zim in ni poledice. (smeh)

D.M.

Po nšepju delavnic je ostal le še Stavbenikov blok

Aleksander Slekovec in Oskar Jogan sta prišla skoraj istočasno na Gradbenik. Aleksander kot vodja gradbišča, Oskar pa kot vajenec - kovinar. Ob delu in s šolanjem je Oskar napredoval do varnostnega inženirja in urednika Stavbenikovega glasila, beležil pa je tudi vse pomembnejše podatke iz življenja podjetja in delavcev. Mnogo tega je izginilo neznano kam, spomini pa ostajajo in nekaj nam jih bo Oskar Jogan zaupal v prihodnjem Mandraču.

Visoka tehnologija iz šestdesetih let

Vasko ne more brez jadranja

ROKOMET

Slovenj Gradec – IP Izola 29:20 (15:9)

IP Izola: Jurič 3, Stopar, P. Božič 8, Beganovič 2, Žgavec 1, Logar, Smej. K. Božič, Poberaj 1, Radojevič, 4, König, Korošec, Madžarevič 1.

Čeprav so tudi v športu presenečenja vselej možna, tokrat ni bilo možnosti za uspeh Izolanov. In če v soboto na zadnji domači tekmi v prvi ligi proti škofjeloški ekipi Urbanscape naši fantje ne pridejo do zmage ali remija, bo Izola edina ekipa brez ene same osvojene točke. Na zadnjem srečanju naših rokometašev v Novem mestu v začetku marca proti Krki namreč na kaj drugega kot na poraz ne gre računati.

V Slovenj Gradcu tako zdesetkana ekipa Izole, sestavljena pretežno iz mladincev in kadetov, ni imela možnosti, da bi se domov vrnila dobre volje. Korošci v boju za obstanek niso želeli izpustiti iz rok priložnosti za lahko pot do zmage. V uvodu so povedli s 3:0, Izolani pa so v sedmi minuti s prvim zadetkom začeli loviti zaostanek. Premierni gol je dosegel veteran **Peter Božič**, ki je sicer v prvem delu prispeval sedem od devetih zadetkov Izole. Pri izidu 5:4 je kazalo, da plinarji ne bodo dopustili, da se tekmeči preveč oddaljijo. Vendar so si slednji sprva priigrali prednost treh golov, v zadnjih minutah prvega dela pa so s serijo zadetkov postavili izid polčasa 15:9.

V premoru so si Izolani nabrali dodatno energijo, s katero so se še bolj zoperstavili gostiteljem. Izboljšali so svoj nastop v napadu in med strelce so se vpisali še drugi igralci. Vendar to ni zaleгло, saj je Slovenj Gradec v začetku drugega polčasa povečeval svoj naskok in dvoboj zaslužen dobit z devetimi goli razlike.

Izolski rokometaši tako v letu, ko izolski roket praznuje 60 let, zapuščajo prvo ligo. V soboto imajo v Kraški zadnjo domačo tekmo v sezoni in s tem tudi v prvi ligi. Lepo bi bilo, da se od navijačev ne poslovijo s porazom. Ne bo lahko, a tudi v športu so presenečenja vselej možna.

Kadeti brez poraza

V sredo, 15.02.2017 so kadeti odigrali tekmo 6. kola polfinalne skupine A v gosteh pri ekipi ŠD Mokerc – Ig.

Tekma se je začela po željah naših fantov. Povedli so z 0:3 in razliko do konca polčasa povečevali. Nevarni so bili z vseh položajev, saj so v že v 19. minuti imeli 6 različnih strelcev. Pri gostih pa je zadeval le eden. Polčas se je končal z rezultatom 7:15.

Domačini so drugi del igre začeli odločno, v 36. minuti dobili tudi drugega strelca svoje ekipe in razliko po osmih minutah igre zmanjšali na 5 golov, 11:16. Izolani so enostavno bili premalo odločni predvsem v napadu. Trener Mičović je nalet zaustavil z minuto odmora in dosegel svoj namen. V naslednjih 10 minutah so večinoma zadevali le Izolani in v 48. minuti vodili za 10 golov, 12:22. Zmagovalec je bil odločen. Tekma se je končala z rezultatom 17:29.

Sledi skoraj mesec dni premora, saj je naslednja tekma predvidena 11.03.2017. Tako bodo fantje bodo imeli nekaj časa, da naberejo nove moči in se pripravijo na nove izzive.

Za RD Istrabenz Plini so igrali: Alessio, Poberaj 7, Mičović 3, Krmac-Finžgar, Stopar 5, Smej 7, Delatovič 1, Korošec 2, Logar, Čehovin, Šavle, Miklaveč1, Peharc 3, Orbanic.

ODBOJKA

Odbojkarice ne popuščajo

Ekipa UOK Ljubljane, s katero so se v soboto doma pomerila naša dekleta, zaseda deseto od dvanajstih mest na lestvici.

Kljub temu, da so kakovostno slabše moštvo od Izolank, pri slednjih ni bilo podcenjevanja. Naša dekleta so zaigrala kot znajo ter povedla z 2:0 v nizih, ki so ju dobila s 25:16 in s 25:19. Vendar zatem »v tretje ni šlo rado«, kajti Ljubljankanke so zaigrale bolje in našim dekletom z zmago s 25:22 preprečile gladko zmago s 3:0. Odbojkarice Galeb grup Robotine so to vzele kot pošteno opozorilo in v naslednjem setu prikazale, česa so sposobne. Gostje iz Ljubljane so pustile na 14. točki in tako vknjižile dvanajsto zmago v sezoni. Bravo!

Trenutno so na četrtem mestu, v soboto pa odhajajo na gostovanje k ljubljanski tretjevršeni ekipi Krim-Pirnar doors.

JADRANJE

Se je Vasko že naveličal upokojitve?

Po 16. avgustu, regati za medalje na olimpijskih igrah in osvojeni srebrni medalji je **Vasilij Žbogar** jadranje potisnil na stranski tir. O morju, jadrnici, jadraniu in dogajanju v Riu je veliko govoril na različnih sprejemih, želje, da bi se vrnil na morje, pa ni bilo. Zadnji dve leti pred igrami je bilo pač vse posvečeno in podrejeno le jadraniu, zato je prišel čas za odklop.

»Večino časa po olimpijskih igrah sem posvetil družini, počitku, končno je prišel čas za vse, kar se nekoliko zanemaril v času priprav na nastope v Riu,« je o dogajanju v mesecih po igrah povedal Žbogar, ki je bil že zasičen z jadraniem: »Zadnja leta pred igrami so bila naporna, zato sem potreboval nekaj

časa za odklop, da pozabim na vse obveznosti, povezane z jadraniem. Prvih nekaj mesecev jadrnanja sploh nisem pogrešal, zdaj pa sem ga že začel malo.«

Zato se je tudi vrnil v Valencijo in spet začel trenirati, že pred tem pa se je odločil, da se od tekmovalnega jadrnanja v razredu finn še ne bo poslovil, in začel je kovati načrte za prihodnost: »Zdaj spet z velikim užitkom treniram. Vem, da me čaka veliko dela, vendar sem dobro spočit in v nekaj mesecih bom na pravi poti. Kaj bo v prihodnjih mesecih, kako naprej, še ne vem, točnega načrta še nimam. Pomembno je, da spet treniram, od napredka na treningih pa bo odvisno, kako bom začrtal nadaljnjo pot.«

Treningi v telovadnici in na morju so tako spet postali sestavni del Vasilijevega življenja, na tekmovalnem programu ima trenutno le svetovno prvenstvo v razredu finn na Madžarskem, ima pa še veliko drugih želja, ciljev. Več o tem pa bo povedal, ko bo videl, v katero smer bo odjadrjala njegova tekmovalna kariera.

JUDO

Na tekmovanju za pokal Labin-ske republike na Reki je **Sara Rožac** osvojila 2. mesto v kategoriji ml. deklic in **Sergej Marčeta** 3. mesto v kategoriji ml. kadetov.

TAROK

V ponedeljek 20.2. je bil odigran predzadnji februarški turnir v taroku za posameznike za letošnje prvenstvo občine Izola.

Z dvema zmagama in enim drugim mestom sta se na vrh zavih-tela **Anton Sevcnikar** z 8 točkami in odlično razliko +1322 ter **Božo Praprotnik** prav tako z 8 točkami in veliko razliko +853. Tretje in četrto mesto sta zasedla **Cveto Ličen** s 7 točkami in razliko +131 ter **Vladimir Šetina** tudi s 7 točkami in razliko +37. Peto mesto je pripadlo **Ivici Grdiču** s 6,5 točkami in razliko +110. Uvrstil bi se še višje, če ne bi v prvem kolu naredil usodni renons.

Zadnji februarški turnir bo odigran v ponedeljek 27.2. s pričetkom ob 16.00 uri v kavarni hotela Delfin Izola.

Prihaja kolesarska karavana

Kolesarska zveza Slovenija v sodelovanju z Občino Izola pripravlja že 4. Veliko nagrado Izole, ki bo na sporedu v nedeljo, 26. februarja 2017 s startom ob 12. uri v Cankarjevem drevoredu v Izoli. Predstavitve ekip bo na prireditvenem prostoru na Lonki v Izoli ob 10.45, ko se bo predstavilo 200 kolesarjev iz več kot 20 držav. Dirka je kategorizirana (1.2.) in je v mednarodnem koledarju UCI. Trasa bo krožna in bo potekala na relaciji Izola-Gažen-Šmarje-Dragonja-Sečovelje-Izola, kjer bodo kolesarji prevozili štiri kroge ter na koncu še tri zaključne kroge po Izoli. Skupna dolžina dirke bo 157 km. Pričakuje se nastop 33 ekip, oziroma 200 kolesarjev iz več kot 20 držav. Zanimanje za dirko je res veliko, saj je prošnje za nastop doslej poslalo kar 40 ekip.

Nastopilo bo tudi pet slovenskih ekip, KD Adria Mobil, KD Rog Radenska AS, KK Kranj, KK Grega Bole Bled ter novoustanovljena ekipa KK Meblo Jogi. Lansko zmagabo bo branila novomeška Adria Mobil.

Volčanšek v 24 urah kar 204 km

Izolski novinar, v »prostem času« pa ultramaratonec Mitja Volčanšek je konec tedna nastopil na tradicionalnem 24. urnem ultramaratonu v Atenah, kjer je dosegel odlično četrto mesto. Še večji uspeh pa je presežen mejnik 200 km. S pretečenimi 204 km v 24 urah je Mitja tako pristal na šesto mesto na večni slovenski lestvici. Tako o dosežku pravi sam:

»Posebna kategorija ultramaratonov so 24-urni teki. Čeprav v Sloveniji ne organizirajo nobenega, so v tujini kar priljubljeni. Posebnost takšnih tekov je, da ni predpisane končne razdalje, pač pa tekači na uradno izmerjeni progi (v tem primeru kilometer dolgem krogu) poskušajo preteči čim več krogov.

Kot gorskemu tekaču se mi je zdel poseben izziv preizkusiti se na cesti, in to v mednarodni konkurenci tekačev iz Evrope, Afrike in Azije.

Na takšni progi ne veš točno, kdo je pred ali za tabo, kar je bilo zame še boljše, saj se z drugimi tekmovalci in uvrstitvijo tako niti nisem mogel obremenjevati. Šele po okoli 20 urah sem izvedel, da sem na četrtem mestu, in z dobro mero trme sem kljub utrujenosti vztrajal pri ubranitvi takšne uvrstitve. Sicer pa je bila to predvsem tekma s samim sabo do presežene »magične« meje 200 kilometrov. Na koncu mi je uspelo preteči kar 204 kilometre. Kot sem kasneje ugotovil, je boljše rezultate v tej disciplini doslej uspelo le še petim Slovencem, med katerimi je na prvem mestu še vedno nedosegljiva tekaška legenda Dušan Mravlje.«

Članstvo, ki se spleča

Izola je bila od nekdaj mesto obrti in obrtnikov. Že polnih 37 let ima tudi svojo Območno obrtno podjetniško zbornico, ki združuje veliko večino izolskih obrtnikov in podjetnikov, ki so eden najpomembnejših nosilcev razvoja naše občine. Članstvo v obrtno podjetniški zbornici članom omogoča pridobivanje številnih informacij za poslovanje, brezplačno ali cenejše svetovanje, izobraževanje in udeležbo na sejnih, ter promocijo njihovih izdelkov. Zanimive in koristne pa so tudi številne plačilne ugodnosti.

Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije v sodelovanju z Erste Card svojim članom ponuja plačilno kartico z odloženim plačilom - **Mozaik podjetnih Diners Club**. Kartica omogoča številne ugodnosti, poleg številnih popustov tudi plačilo na obroke, le s podpisom - tudi do 24 obrokov, plačilo na obroke tudi v tujini, vse to brez men-jave banke in poslovnih računov ter brezplačno članarino za prvo leto uporabe plačilne kartice. Več kot 100 partnerjev, ki sodelujejo v tem projektu ponuja različne popuste.

To so samo nekateri:

- 20% popust na osnovno mesečno naročnino izbranega mobilnega paketa Telekoma Slovenija in 50% popusta na naročniško storitev Prednostna obravnava

- 7% popusta na avtomobilsko in premožensko zavarovanje pri Zavarovalnici Triglav

- 20% popusta na poslovne storitve DZS

- do 20% popusta v trgovinah Big Bang

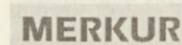
- 20% popusta na prodajne izdelke Kompas Shop

- do 6% popusta na ceno elektrike in do 12% popusta na ceno zemeljskega plina za male poslovne odjemalce pri Elektro energiji

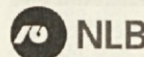
- 7% popusta na počitniške pakete in 5% popusta na potovanja in izlete pri Kompas

- 5% popusta na vso ponudbo Merkurja

- Prihranek pri nakupu goriva na črpalkah Shell in več kot 200 drugih sprejemnih mestih

- Ugodne bančne storitve pri NLB d.d.

Poleg naštetih ponujajo različne ugodnosti še nekateri drugi poslovni partnerji. Seznam je na spletni strani: www.mozaikpodjetnih.si

Zato je članstvo v obrtno podjetniški zbornici poslovno koristno in se hkrati izplača. Še več boste izvedeli, če jih boste obiskali na sedežu v Brkinski ulici 13 v Izoli. Boste videli, da vam bo žal, da tega niste storili že prej.

Še več informacij na:

www.ooz-izola.si / Tel.: 05 640 03 20 / info@ooz-izola.si

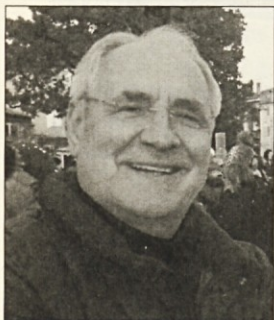

OBMOČNA OBRNO-PODJETNIŠKA ZBORNICA IZOLA
CAMERA REGIONALE DI ARTIGIANATO E IMPRENDITORIA DI ISOLA

Jeruzalem, čisto spodaj (skica za portret Izraela)

Ivo Vajgl je dolgoletni novinar, diplomat in evropski poslanec ALDE/Desus, vedno bolj Izolan in naš politični komentator. Eden tistih s katerimi se lahko pogovorite tudi med sprehodom po našem mestu.

Prispodoba moje zmedenosti ob ponovnem obisku Palestine – to pot kot član uradnega odposlankstva Delegacije za Palestino Evropskega parlamenta – bi lahko bila čakalnica na prostem za starše otrok, ki jim sodijo na vojaškem sodišču na obrobju Jeruzalema, ali pa kratek obisk v mestnem begunskem taborišču Shuafaat, kjer so nas seznanili s zapletenim procesom odstranjevanja ogromne količine smrdečih smeti, ki jih proizvaja 30.000 (nihče ne ve natančnega števila) Palestincev, ki so se stisnili v anarhično posejane in brezoblične zgradbe naselja, ki je in hkrati ni del Jeruzalema. Od Jeruzalema jih v resnici ločuje znameniti "ločitveni zid".

Ivo Vajgl je dolgoletni novinar, diplomat in evropski poslanec ALDE/Desus, vedno bolj Izolan in naš politični komentator. Eden tistih s katerimi se lahko pogovorite tudi med sprehodom po našem mestu.

Starši – mamice v širokih temnih oblekah in robustni očetje, pred vrati barakarskega sodišča sede, največ izmed njih

pa v pomanjkanju stolov ali klopi, stoje, čakajo ure in ure, da jih spustijo v kontejner, v katerem zaseda vojaško sodišče. Na dvorišče jih spuščajo samo enkrat – ob 9h zjutraj, in tam morajo čakati, v mrazu, soncu ali dežju dolge ure ali ves dan. Njihove otroke, "kriminalce", stare 12 in več let, so do zob in strašljivo oboroženi izraelski vojaki prišli aretirati okoli polnoči, in jih vklenjene na nogah in rokah odpeljali, ker so svojo mladostno frustracijo in upornost demonstrirali z metanjem kamenja v vojake. Za to lahko dobijo tudi večletne zaporne kazni.

Okoli 500 mladoletnih otrok je v vsakem trenutku v zaporih in delijo usodo kakih 5000 palestinskih zapornikov, med katerimi jih polovica ni nikoli izvedela, česa jih obtožujejo.

V nasprotju z mednarodnim pravom Izrael sodi Palestincem pred vojaškim sodiščem, v nobeni točki pa ne izpolnjuje določb Ženevske konvencije, ko gre za dolžnosti države, ki okupira tuje ozemlje in si ga postopoma prisvaja. Obtoženci, otroci in mladostniki, pred sodnikom molčijo, vse so že priznali, ko so jih tako in drugače mučili in jim priznanja izsilili. Vojaški sodnik, z baretko zatakajeno pod našitke na ramenu, nas igrivo, v slogu filmskega igralca iz kriminalke, pozdravi. Kot vsi ostali, ki imajo opraviti s Palestinci ne kaže nobenih znakov čustev. V Izraelu je prevladujoče čustvo strah.

Na gore smeti

Mlad italijanski sodelavec UNRWE, svetovne organizacije, ki skrbi za palestinske begunce na Zahodnem bregu, v Gazi in sosednjih državah, nam pove, da gore smeti, ki jih neprenehoma pobirajo po ozkih uličicah, ne morejo obdelati na sodoben način, s sortiranjem in recikliranjem, ker jim izraelske oblasti ne dajo dovoljenja, da bi zgradili potrebne objekte (na palestinskem ozemlju!) tako imenovane Zone B, ampak morajo smeti s tovarnjaki prevažati iz taborišča Shuafaat, mimo brezštevilnih kontrolnih točk z oboroženimi, vedno budnimi vojaki, do palestinske "prestolnice" Ramala, kjer jih stresajo v naravne luknje in brezna. Smeti iz Jeruzalema sodijo v seznam stalnega in raznovrstnega poniževanja palestinskih oblasti in državljanov drugega reda

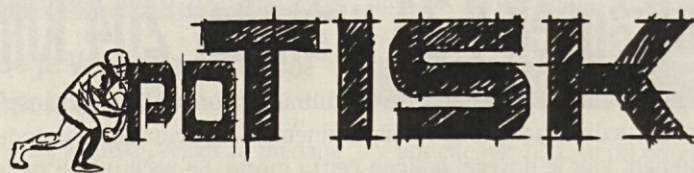
Kar nekaj mladih sobesednikov je menilo, da bi bila rešitev izraelsko-palestinskega spora v eni, skupni državi zanje sprejemljivejša od sedanjega stanja, ki je apartheid, in ne obeta nikakršne prihodnosti. Veliko Judov – tudi zelo inteligentnih predstavnikov nevladnih organizacij, s katerimi smo se pogovarjali, je mnenja, da skupna država pomeni za Jude, da bodo kmalu brez države, ker jih bodo Palestinci številčno prerasli. Ostala bo možnost, ali bo takšna država nedemokratska, temelječa na apartheidu, ali pa bodo v njej, če bi bila zgrajena na pravičnem načelu "en človek en glas", zavladali Palestinci.

100 let od Balfourjeve deklaracije, ki je utemeljila idejo o judovski državi v Palestini, in 50 let po začetku izraelske okupacije Palestine namenjenih ozemelj tukaj ni jasno nič. EU bo še vedno podpirala idejo o dveh državah, medsebojno priznanih in spoštovanih Izraela in Palestine, pa naj Trump govori kar hoče. Politika ima tukaj svojo logiko, svoj nezadržni tok.

Ivo Vajgl

Objavo je finančno podprla skupina ALDE – Zaveznístvo liberalcev in demokratov za Evropo v Evropskem parlamentu

Poštirinajstih dneh poTISKanja knjige ameriškega Izolana, Ricka Harscha z naslovom Kamniti koraki po starih izolskih ulica, lahko z zadovoljstvom povemo, da smo prejeli že več kot 120 prednaročil Izolank in Izolanov, ob tem, da v poTISKanje še nismo vključili Občine Izola, Turistično gospodarskega združenja in TIC-a, Mestne knjižnice, šolskih

Rick Harsch
KAMNITI KORAKI
po starih izolskih ulicah

knjižnic in nekaterih izolskih podjetij in obrtnikov, ki bi knjigo lahko kupili tudi kot poslovno darilo.

Zanimivo je, da je precejšnje zanimanje tudi za knjigo v angleškem jeziku, tako da se bomo kmalu podali v tiskarno.

Kako POTISK-ati?

POTISnite na elektronski naslov: urednistvo@mandrac.si telefon 040 211 434 ali pa izpolnite naročilnico na dopisnici, ki ste jo morda našli v eni prejšnjih števil Mandrača. Odložite jo v naš nabiralnik ali brezplačno pošljite po pošti na že natisnjen naslov.

Žalostna komedija treh starih klovnov

Očitno je občinstvo, ki je dvakrat zapolnilo dvorano izolskega kulturnega doma, dobro vedelo, da ne prihaja na stand up komedijo, ampak na pravo gledališko uprizoritev.

Ostarela cirkusanta Filippo in Niccolo ter njun učitelj in mentor, Peppino, so pozabljeni in obsojeni na trpko samoto, a še vedno upajo, da bodo dobili novo priložnost za nastop. Njihovo čakanje na avdicijo za eno samo delovno mesto klovna je romunski avtor, Matei Vișniec, zadnja leta celo najpogosteje uprizarjani evropski avtor, izkoristil za niza- nje pripovedi, cirkuskih točk in predvsem razkrivanje karakter-jev treh prijateljev, ki verjamejo, da v življenju ni nikoli prepozno za upanje. Radoš Bolčina, Iztok Mlakar in Gojmir Lešnjak Gojc, so vse to znali dobro prikazati.

Stari klovni ni veliko gledališko delo. Prej bi ga lahko imenovali proletarsko gledališče žalostnega optimizma, kjer se občasno zgodi kakšen nepričakovan obrat, sicer pa delo zanesljivo pelje k pričakovanemu koncu.

K sreči je občinstvo v izolskem kulturnem domu, ki je bilo v velikem številu iz sosednjih mest, vedelo, kaj naj pričakujejo in igralci so to gotovo začutili, zato se je zgodila tista magična vez med igralci in gledalci, ki ne potrebuje poceni vicev niti spačenega narečja. Dolgotrajni aplavz ob koncu predstave je bil lepa nagrada za nastopajoče v tej črni komediji, kot ji pravijo, čeprav v resnici sploh ni črna. Je takšna, kot je življenje v katerem vedno upamo, da bomo dosegli tudi nemo- goče. Starim klovnom je uspelo.

ur

Kvačka, imenitnost in priložnost

V Vitrini ustvarjalnosti v izolski mestni knjižnici so v mesecu februarju so na ogled razni imenitni kvačkani izdelki Mariline Tenore. Ustvarjalka, ki že dve leti živi v Izoli, prihaja iz mesta Foggia v Apuliji. Slovensko obalo obožuje tudi zato, ker jo spominja na južno jadransko obmorsko mesto Siponto, na katerega jo vežejo najzgodnejši spomini, zlasti so ti spomini vezani na njeno drago nono, babico, ki jo je uvedla v čudoviti svet ročnih del. »Vsakokrat, ko se lotim kvačkanja, zaznavam nono ob sebi«, pravi ustvarjalka, ki rada ustvarja tako s tkaninami kot z različnimi vrstami preje. V Izoli se je navdušila nad tukajšnjo klekljarsko tradicijo, vtem ko jo je povsem prevzela tudi goriška čipka. Navdih za svoje kreacije črpa iz sveta, ki jo obkroža. Italija sama po sebi, pravi, je valilnica umetnosti, kamorkoli se v Italiji človek zazre, tam vidi umetnost, ali vsaj nekaj lepega, kar daje navdih. Seveda, nasvete za ustvarjanje poišče tudi v knjigah in revijah in vendar je najbolj zadovoljna, ko med ustvarjanjem pusti domišljiji prosto pot. Kvačka vese od prtičkov do odejic, torb, kap, ... Njeni izdelki nosijo pečat tradicije in sodobnosti.

Pred dvema letoma je Marilina Tenore sodelovala v iniciativi tržaškega združenja Picknartcafé, ki je dalo pobudo, da so kvačkarice iz celotne tržaške pokrajine, iz domala vseh italijanskih dežel in tudi iz tujine, od ZDA do Avstrije, Švice, Francije in tudi iz Slovenije, na Velikem trgu v Trstu izdelale največjo

kvačkano odejo na svetu in se tako vpisale v Guinnessovo knjigo rekordov. Posamezni deli Velike Odeje so bili potem naprodaj, pridobljena sredstva pa so namenili za raziskave multiple skleroze. 8. marca letos bo Marilina sodelovala v sorodni pobudi, in sicer bo v Veroni kvačkala Julijino odejo, s katero bodo kvačkarice opozorile na nasilje nad ženskami. Sprva so bila ročna dela njen prostočasni konjiček, izdelke je navadno podarjala svojim bližnjim za razne priložnosti, po srednji šoli pa je ravno v tem začutila poslovno priložnost. Njeni izdelki so vidni na priljubljeni facebook strani »L'angolo dell'uncinetto dal punto perfetto«. V knjižnici bodo izdelki na ogled do konca meseca.

KO

Izgubljen čas

Podarjena Tadejeva svetloba

Na pustno soboto, 25. februarja ob 11.00 bodo v izolski galeriji Plac Izolanov odprli fotografsko razstavo mladega slovenskega fotografa Tadeja Turka z naslovom Podarjena svetloba.

Fotografija mu je bila najprej atraktiven hobi, potem pa se je začel vse bolj poglobljati v izražanje lastnega jaza. Svoj slog definira predvsem skozi narativno in scensko fotografijo, začel pa se je spogledovati tudi s fantazijskimi kompozicijami.

Svojega dela ne predstavlja skozi serije, temveč je vsaka fotografija zgodba zase, kar poudarja tudi preko naslovov fotografij. Na mnogih fotografijah je prisotna figura. Toda nikoli samostojno, temveč v interakciji z okoljem. Nekatere fotografije se spogledujejo tudi s komercialno oz. reklamno fotografijo. Pri teh je močnejše poudarjena barvna komponenta. Ob motivu figure se velikokrat pojavi tudi motiv krajine oziroma narave. Fotografije so barvno slikovite in definirane predvsem z digitalno obdelavo, zaradi česar mejijo tudi na fantazijske. Novo podobo ustvari s kombiniranjem različnih motivov ter pretanjenim kolažiranjem posameznih delov fotografij. Uspešno pa se loteva tudi črno-bele fotografije. Na njih je lepo vidna igra svetlobe in sence. Turkove fotografije so bile objavljene na spletnih straneh e-fotografija.si, 1X, Shots ter Viewbug, kjer je sodeloval na njihovih natečajih in prejel tudi več nagrad.

V.G.

23.2. četrtek

od 15.30 Manziolijeva palača

Dobrodelni večer namenjen pobrateni občini Tolentino

Ob 18.30 koncert z mladim pianistom Tommaso Zeppillo.

17.00 Mestna knjižnica Izola

Pravljica ura v italijanskem jeziku

Pravljica v italijanskem jeziku bo brala Chiarastella Fatigato. sledi ustvarjalna delavnica.

18.00 Galerija Insula

otvoritev razstave

GANI LLALLOSHI : My balcony

18.00 Mestna knjižnica Izola

srečanje bralnega kluba Kira knjiga **John Willimas: Stoner**

Hvalnic na račun pozabljenega in leta 2003 znova odkritega romana Stoner ameriškega avtorja Johna Williama (1922–1994), ki je v slovenščini izšel predlani, petdeset let po izvirniku, milo rečeno ne manjka. Navdušenja ne skrivajo ne ugledni kritiki ne veliki svetovni literati ne anonimni bralci po svetu. Pripoved najpogosteje opisujejo kot preprosto ganljivo, boleče iskreno in zlasti slogovno izbrušeno. Kako ta na videz povsem običajna zgodba o življenju običajnega moškega, ki mu življenje usodno zasuka ljubezen do knjig oziroma literature, da namesto kmetovalec postane univerzitetni profesor, prepriča vas, nam boste lahko razkrili na naslednjem srečanju bralnega kluba. Tokrat s posebno gostjo, prevajalko romana, Bredo Biščak, ki bo z nami delila svoje doživljanje dela in nam knjigo predstavila tudi kot prevajalski izziv. Veselimo se snidenja!

24.2. petek

19.00 Manziolijeva Palača

ARGENTINSKI TANGO

Argentinski tango bosta predstavila aktivista in plesalca Bojana & Lucio Gobbo

21.30 Hangar

BUFFO'S WAKE (gipsy/punk, Angli**25.2 sobota**

od 10.00 12.00 Mestna knjižnica Izola

delavnica ročnih spretnosti **popestrimo SI dan**

Pod mentorstvom Lijane Perko boste izdelali : Reči, s katerimi si boste popestrili dan in polepšali dom.

11.00 Galerija Plac, Ljubljanska 32

otvoritev fotografske razstave

**TADEJ TURK :
Podarjena svetloba****28.2. torek**

20.00 Art kino Odeon Izola

**Film in glasba:
Dišalo je po jazzu**

Režija: Katarina Šedlbauer / Dišalo je po jazzu je zgodba o začetkih slovenskega džez in časih, ki jih več ni. Pri nas je prvič zadišalo po džezu v razmerah optimističnega razpoloženja dvajsetih let in do začetka druge svetovne vojne, ko je vonj postajal vse močnejši, se je zdelo, da se bo džez, skrit za imenom swing, razširil tudi med Slovenci. Toda z vojno je bil razvoj prekinjen ...

Na projekciji bomo gostili režiserko Katarino Šedlbauer, za jazz bo poskrbel domači Duo Nice Price.

2.3 četrtek

19.00 Galerija Alga

Otvoritev slikarske razstave

Danila Krpič: MOJI PROSTORI SVOBODE

Prostori svobode Danile Krpič so prostori intenzivnih odnosov med barvnimi nanosi, potezami, širokimi linijami in naključnimi lisami ... ki vsak zase kliče po pozornosti.

8.3. sredo

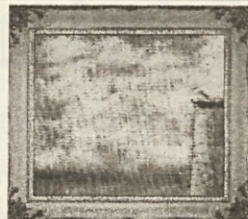
20.00 Kulturni dom Izola

Ob dnevu ženaMonokomedija **MOJA NONA IŠTRIJANKA**

Režiserka in igralka: Urška Bradaškja. / Avtor in izvajalec glasbe v živo: Rok Soczka Mandac. / Sandra je ženska pri štiridesetih, ki ugotovi, da je njeno življenje postalo rutina. V želji po novem in po spremembi razmišlja o selitvi in tako začne urejati nonino hišo na istrskem podeželju. Med veliko čistko se spominja pripovedovanj in dogodivščin svoje živahne none Pine, ki so zaznamovale njeno življenje. Z vračanjem v otroštvo in mladost se Sandra sooča z babičinimi skrivnostmi, željami in hrepenenji. Nova spoznanja jo opogumijo za spremembe, ki jim gre naproti. Z monokomedijo Moja nona Ištrijanka, igralko Urško Bradaškja in galsbo v živo boste po komičnih tirih odpotovali v svet čarobnega istrskega melosa.

Galerija Insula

V četrtek, 23. februarja ob 18. uri vas vabimo na otvoritev razstave

**GANI LLALLOSHI
My balcony**

Razstava bo na ogled do 20. marca 2017.

Galerija Plac Ljubljanska 32

V soboto 25. februarja ob 11.00 uri vas vabimo na otvoritev fotografske razstave

**Tadej Turk
Podarjena svetloba****Galerija Alga**

skupinska razstava

IZOLA – MESTO USTVARJALNOSTI

KDLU LIK, KDLU TUBA, Slikarska skupina AD Morje – UTŽO Izola

Kulturni dom Izola :

fotografska razstava posvečena izolskim ustvarjalcem

Kava bar TISA

fotografska razstava Univerze za tretje življ. obdobje

**Irena Čarman
SOLINE PO MOJE
Vinka Kastelic
PTICE****Kavarna ZVON**razstava slik **Tanja Prezelj**

Skrbimo za zapolnitev vašega prostega časa

Center za kulturo, šport in prireditve
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola<http://center-izola.si>
<http://www.odeon.si>**Ta teden v Izoli ne spreglejte ...**

Film in glasba predstavlja dokumentarec

Projekciji
sledi pogovor
z režiserko
Katarino Šedlbauer

Torek, 28. februarja, ob 20.00, Art kino Odeon Izola

NAPOVEDUJEMOSreda, 8. marec,
ob 20.00,
Kulturni dom IzolaDan žena s
pravimi ženami!Urška Bradaškja
Monokomedija **MOJA NONA IŠTRIJANKA**

Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola
(t: 05/641 84 39, gsm: 051 394 133, m: galerija@center-izola.si) - ponedeljek
in petek: 10.00-12.00, torek, sredo in četrtek: 16.00-18.00; **Art kino Odeon**
Izola, Ulica prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/ 396 283, m: info@odeon.si)
- vsak dan pol ure pred projekcijo; **blagajna prizorišča** - v uri pred dogodkom.

“My balcony” v galeriji Insula

Llalloshijev način slikarstva je v tehničnem in predvsem vsebinskem smislu pester. V igri, ki že dolgo opredeljuje njegovo izpovedno načelo se prepleta historično, konceptualno, tradicionalno, alternativno. Prvenstveno pa je Llalloshi slikar, ki obvlada tehniko in zna pristopiti k izraznosti, ki vodi v sugestivne vsebine.

Pred nami je najnovejši cikel njegovih podob, ki v neposredni izkušnji pri gledalcu ustvarja vtis slikarstva pretekle oziroma polpretekle dobe. Aplicirani realistično maniri lahko tako pripisujemo namero nostalgичnega predstavljanja sveta. Llalloshi je izvedbeno kultiviran do stopnje, da izrablja načine likovne izpeljave v konceptu sporočilnosti. Lahko bi rekli da ima njegov slikarski manierizem prepoznavno slogovno karakteristiko.

Cikel podob, ki ga predstavljamo v galeriji Insula nosi naslov My balcony in motivično obravnava okolje, ki ga avtor opazuje skozi svoje okno oziroma s svojega balkona. V vidu sodobne likovne umetnosti je slednje precej

nevsakdanje. Motiv je v predstavljeni obliki uveljavila romantika, najdemo ga tudi pri modernistih pa tudi naših avtorjih barvnega realizma v prvi polovici prejšnjega stoletja, ki so aktivno izražali svoj odnos do narave. V našem primeru pa verjetno ne gre za neposredno opazovanje in odkrivanje lepote v naravi, ampak ima Llalloshi v ozadju, kot običajno, konceptual-

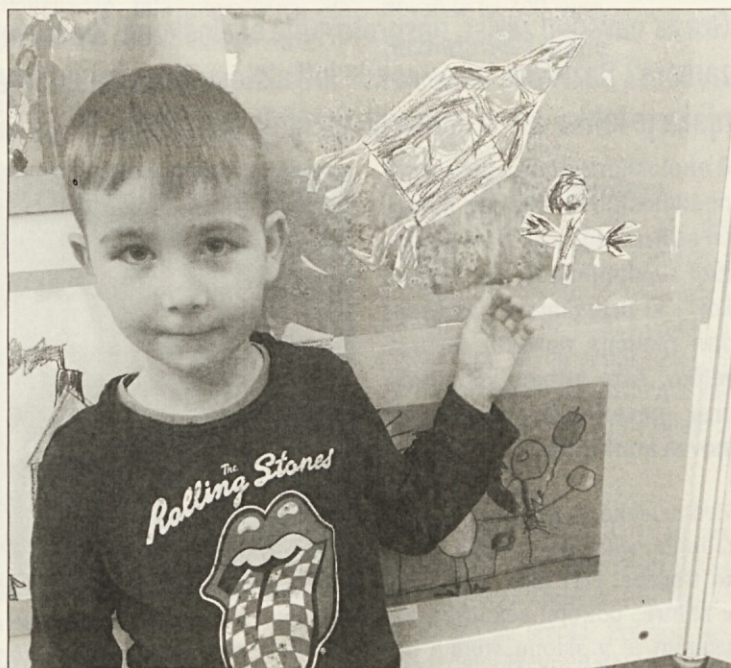
istično idejo prezentacije slikarstva. Gre v bistvu za predstavitev modela slikarja in njegovega dela skozi določeno historično paradigmo.

V podobah pred nami se v slikarskem smislu poigrava z barvo in svetlobo. Skozi figuralno, realistično izvedbo v upodobitvah nalaga vzporedno igro simboličnega, saj je na teh podobah veliko predmetov, ki so značilni za historična tihožitja. V njegovih slikah so velikokrat prisotne ptice. Na videz gre tu za zelo konvencionalno »neproblematično« slikarsko delo. Vendar Llalloshijeva umetniška izjava ni tako preprosta, vedno izrablja slikarski izraz v kompleksnem sporočilu, ki odseva oziroma komentira sodobnost. V nostalgичnem posnemanju in simbolno nastavljenemu se vedno skriva namen kritične obravnave aktualnega.

Dejan Mehmedović

Otvoritev razstave bo v četrtek, 23. februarja ob 18. uri v Galeriji Insula Izola

Mladi umetniki v vrtcu Mavrica

Mednarodni likovni natečaj »Igraj se z mano« poteka vsako leto v okviru Festivalnega leta »Igraj se z mano« pod okriljem Centra Janeza Levca Ljubljana. Vodilno načelo dogodkov festivala, je povezovanje skozi igro. S svojimi aktivnostmi spodbujajo integracijo med otroki, mladostniki, odraslimi osebami s posebnimi potrebami in večinsko populacijo vseh generacij.

V letošnjem letu smo se skupina Muce iz enote Livade odločile, da bomo sodelovale na mednarodnem likovnem natečaju.

Med drugimi deli je bilo izbrano tudi delo našega **Tima Zupančiča**, ki je bilo razstavljeno na otvoritveni razstavi Bodi umetnik – 10. Mednarodni likovni natečaj »Igraj se z mano« v Cankarjevem domu.

Izbor je temeljil na raznolikosti in izvirnosti motivov na temi »Igraj se z mano« in »Mojih naj 10« ter zastopanosti vseh sodelujočih šol, vrtcev in zavodov. Za izbor sta bili odgovorni **Nina Popič** in **Andreja Hribnik** (obe kustosinji v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec).

Čestitke našemu Timu Zupančiču.

Mentorici: Neli Paspalj, Branka Adamič Kolenc

»Moji prostori svobode« v Algi

Prostori svobode Danile Krpič so prostori intenzivnih odnosov med barvnimi nanosi, potezami, širokimi linijami in naključnimi lisami ... ki vsak zase kliče po pozornosti.

Danila slika z akrilnimi barvami na večje formate. Med slikarskim delom platno položi vodoravno in potem se dogaja marsikaj. Barvo poliva, briše, pa spet doslikuje s čopičem... Pri tem nastajajo luže, ki jih pusti, da se posušijo. Zgodijo se naključja, ki naredijo sliko bolj zanimivo in korekture so le redko potrebne. Ves čas skrbi, da slika ostaja živa in sveža.

Navdih išče v zgodbah, ki jih piše življenje. Včasih se je dotaknejo osebni dogodki, spet drugič dogodki v znanosti ali svetu, včasih izražena misel, ki jo prebere ali sliši, tudi v filmu in ne nazadnje se je dotakne narava. Zgodba ji služi za osnovno idejo, o kateri razmišlja in katera jo spremlja najprej v vsakdanjem življenju, dokler nekega dne ne najde poti na platno.

Taka priprava na slikanje lahko traja dolgo, medtem ko ustvarjanje Danile Krpič poteka hitro in silovito, vendar vedno z občutkom in predvsem z veliko odgovornostjo do vsebine, ki jo izraža. Slikanje zanjo ni samo sprostitve, velikokrat zahteva zbranost in najlepši občutki jo prevzamejo šele potem, ko je slika končana. Takrat se pojavi občutek svobode. In prav v ta

svet nas vabi s pričujočo razstavo. Razstava Moji prostori svobode je sklop slik, ki so nastajale med leti 2013 – 2016 v različnih okoliščinah: v ateljeju, v naravi ali ekstemporih, na katerih slikarka sodeluje veliko in je pri tem zelo uspešna. Slike s pomenljivimi naslovi kot so Terra rossa, Ladja strahov, Spomin v kamnu, Praspomin, Domov nas popeljejo v različne svetove, ki vsak zase kliče po pozornosti. Težko se odrečeš pogledu nanje. Slike pred nami so prostori intenzivnih odnosov med barvnimi nanosi, potezami, širokimi linijami in naključnimi lisami. Med njimi nastajajo napetosti, ki v sliki držijo red. Red, ki ga slika lahko izgubi, če ji odvzamemo samo en element. Vse je na svojem mestu. Vsak izraz je nepogrešljiv del celote. In če lahko vsaj za trenutek vstopimo v ta svet trdnih struktur, lahko začutimo svobodo.

Mojca Lenardič, profesorica likovne umetnosti

Otvoritev razstave bo v četrtek, 2. marca 2017 ob 19.00 v Galeriji Alga Izola.

ZAKLJUČEK ZIMSKEGA TANGO

tečaja za začetnike v Izoli pod vodstvom dolgoletnih Tango aktivistov Bojana in Lucio Gobbo v sodelovanju s CKŠP Izola. Prva skupina navdušenih plesalcev se je vpeljala v ta čudoviti svet argentinskega tanga, ki se hitro širi po svetu in tudi pri nas in navdušuje vse generacije, tudi mlade, ker omogoča aktivnost, ki čustveno izpopolnjuje in je zelo družabna. Naslednji **POMLADNI ciklus TEČAJEV** se bo pričel v kratkem. Informacije na CKŠP Izola in 041799590.

Koga moti ekološko kmetovanje?

Gre za navadno zavist, nasprotovanje ekološkemu kmetovanju, konkurenco ali osebne zamere? Razlogov, da se nekdo loti sistematičnega uničevanja celega ekološkega sadovnjaka je lahko več, a noben ni niti malo opravičljiv. Se pa to dogaja pri nas, na Dobravi.

O ekološkem kmetovanju sredi neekoloških kmetijskih območij se krešejo različna mnenja, tudi naklonjenosti do "prišlekov", ki prinašajo v naš vsakdan različne novosti, ni prav veliko. Zato prihaja včasih do prav neverjetnih nesporedov in konfliktov.

Med te lahko štejemo tudi to, kar zadnjih nekaj let doživlja Slavko Gorenc. Pod hišo v Dobravi je namreč odkupil zemljišče, na katerem je v sklopu študije biotehnologije S-Alfa, ki je tudi njegov izum, zasadil sadovnjak z več desetimi različnimi sadnimi drevesi, skupno kakšnih desetih različnih sort sadja.

»Poskusil sem ugotoviti, katero sadje je zdravo in katero ni«, pravi Slavko Gorenc, ki poudarja, da je Istra idealen kraj za ekološko pridelavo, kar pa je treba samo še izkoristiti na pravi način.

S študijo in ekološko pridelavo pa se očitno nekdo ne strinja, saj ima zadnjih nekaj let veliko težav, za katere pravi, da so krive njemu znane osebe.

»V zadnjih letih so mi večkrat uničili sadovnjak. Požagali so mi vsa drevesa, nazadnje pred enim mesecem še zadnjih deset kivičev. Skupno sem izgubil okoli sedemdeset dreves«.

Slavku Gorencu so zaenkrat neznan storilec povsem uničil sadovnjak, v katerega je vložil zadnjih pet let dela in veliko, zelo veliko sredstev, pravi.

Posnetek uničevanja varnostnih kamer in porezani kivičji

»Drevesa so bila na tem, da bi dala prve plodove, pa so mi jih povsem uničili. To počnejo že dlje časa. Zaradi tega sem tudi postavil varnostne kamere, s katerimi sem snemal dogajanje. Dobro se vidi, kdo je to naredil in vse dokaze sem predal policiji, ki je zdaj na potezi.«

Kot pravi Slavko Gorenc, se je neznanec najprej lotil varnostne kamere, a ni takoj opazil, da je postavil dve kameri, usmerjeni eno v drugo. Ko je storilec vendarle opazil še drugo kamero, je bilo, seveda, že prepozno, a se ni dal in se je spravljal še nanjo.

Krivca pa še ni

Na posnetku je obraz storilca dokaj dobro viden, vseeno pa gospod Gorenc reševanje zadeve prepušča policiji. Pravi pa, da ima na sumu soseščino, kateri menda hodi v nos s svojim načinom dela, saj želi vse početi v zakonskih okvirjih. Tudi za vsako adaptacijo ali gradbeno delo najprej pridobi vso potrebno papirologijo.

»Tudi ko sem naredil škarpo sem se tega lotil z vsemi papirji, in enako je bilo ob gradnji ekološke greznice. Obakrat sem dobil prijavo na inšpektorat, ki pa seveda ni ukrepal, saj imam vse papirje v redu.«

Nazadnje še kivičji

Po napadih na sadovnjak se je neznanec lotil še zadnjih desetih nepoškodovanih, pet let starih kivičev. »To pa se je zgodilo neposredno potem, ko sem od Sklada, kot sosed mejaš, najel še eno zemljišče ob hiši.«

Verjamem, da sta dogodka povezana«, je še povedal Gorenc, ki ne skriva razočaranja in jeze.

»Zdaj bom moral naročiti delovne stroje in cel sadovnjak prekopati ter na novo posaditi drevesa. Veliko je dela in veliko stroškov s tem povezanim, a druge nimam. Dvomim, da si bodo ta drevesa opomogla.«

Zgodba zveni tako absurdno, kot tudi zelo domače, skoraj povsem slovensko, bi lahko dodali. Dokazno gradivo je zdaj v rokah policije, ki bo ukrepala tako, kot bo tudi prav, a dejstvo je, da je škoda že narejena. Predvsem pa občutek nemoči. »Zdaj, ko bom na novo posadil pa upam, da se bo s tem končalo, ker to je že nevzdržno«, dodaja Slavko Gorenc. Res, zgodba črne kronike, ki ne koristi prav nikomur.

AM

Tuševa kuharska zvezda 2017

V sredo je na Srednji šoli Izola potekalo drugo od štirih predtekmovalanj za Tuševu kuharsko zvezdo, ki je namenjeno dijakom in študentom gostinsko-turistične smeri oziroma že zaposlenim do starosti 21 let. Tekmovanje poteka tako, da kuhar s pomočnikom pripravi lokalno jed iz svoje regije, medtem ko natakar poskrbi za primeren pogrnjek in k jedi priporoči primerno vino, naloga tretjega tekmovalca pa je primerna predstavitev kulinarčne kreacije.

Predtekmovalja se je udeležilo sedem ekip (SGTŠ Celje, SGTŠ Novo mesto, SGTŠ Radenci, SGTŠ Ljubljana, SGTŠ Radovljica, SŠ Zagorje in SŠ Izola), v finalno tekmovalje sta se uvrstili SGTŠ Celje in Ljubljana. V finalnem tekmovalju bo znan zmagovalac Tuševe kuharske zvezde, znana pa bo tudi zmagovalna ekipa, ki jo bo dal seštevek točk vseh članov moštva.

Uničen sadovnjak

13.2.2017 16:41

Pust vendarle bo!

Ko je že vse kazalo, da bo letošnje pustovanje za otroke odpovedano zaradi vremena, se je organizator, Center za kulturo, šport in prireditve odločil, da pustovanje za najmlajše vendarle spravi pod streho. in to tudi dobesedno, saj se je spremenila le lokacija: namesto Lonke bodo maškare letos zasedle telovadnico OŠ Livade.

9. Istrski karneval se bo tako vendarle začel v Izoli v petek, 24. februarja z Velikim otroškim pustnim rajanjem v telovadnici Livade. Za dobro vzdušje bodo poskrbeli DJ Lovro ter člani Gledališke skupine STEPS Izola, Plesnega studia L A I, Plesnega društva Balerima, dijakinje Srednje šole Izola in vse pustne maske.

V soboto se bo karnevalsko dogajanje preselilo v Koper, kjer bo ob 11. uri na sporedu 9. Istrska pustna povorka. V piranskem gledališču Tartini na ta večer prirejajo že 15. Veliki pustni ples, ki bo letos potekal pod temo CIRKUS, za plesne ritme pa bodo poskrbeli Blue Angel Gang in DJ Adriano Roj. Pridružila se jim bo tudi folklorna skupina miljskega karnevala Folclore Serenade. Najlepše maske bodo seveda nagrajene. V nedeljo, 26. februarja, pa bo ob 13. uri iz Lucije proti Portorožu krenila 7. Portoroška pustna povorka. V sredo, 1. marca, ob 16. uri bo na Belem križu 55. Simbolični pokop pusta, ob 18.30 pa bodo pusta pokopali tudi v Dekanih.

Zahvala za donacije v Šolski sklad OŠ Vojke Šmuc Izola

S pomočjo dobrih ljudi, ki jim ni vseeno, je bilo delo v letu 2016 v naši šoli prijetnejše in lažje. Mnogim učencem smo lahko omogočili potrebne šolske obroke, obiske predstav, kulturnih ustanov, šole v naravi, izlete in tako na otroške obraze narisali veliko nasmehov ter zadovoljnih pogledov.

Hvaležni smo vsem, ki so na najrazličnejše načine darovali v naš šolski sklad. Posebna zahvala gre družinama Grahek-Vučko in Zajc, izolskim športnikom, podjetjem in še mnogim drugim donatorjem. Hvala, da ste s svojim darom polepšali in obogatili naš šolski vsakdan.

Učenci in delavci OŠ Vojke Šmuc Izola

OBVESTILO DRUŠTVA INVALIDOV

Zbor članov Društva invalidov

Člane in podporne člane Društva invalidov Izola obveščamo, da bomo imeli redni zbor članov v soboto 18.03.2017 v gostinski in turistični šoli Riviera v Izoli s pričetkom ob 16:00 uri.

Pričetek vpisovanja: ponedeljek, 06.02.2017

Predsednik DI Izola: Franc Poropat

*Čas beži, celi rane,
a spomin živi, v nas ostane.
Zato še vedno solza iz očesa kane.*

V spomin

ANTON RAIMONDI
(2007 - 2017)

Žena Ondina, sinova Valter in
Damjan z družinama.

Izola, februar 2017

KRIMINALIJE

Škodil je samemu sebi

Policija je bila obveščena, da je mlajši moški doma razbijal, udarjal z glavo ob zid in grozil. Stanovanje je zapustil, pred prihodom policistov, vendar so ga kmalu našli. Zdravnica je odredila zdravljenje v PBI.

Vlom brez uspeha

Nekdo je v Livadah vlomil v hišo in vstopil v notranjost, vendar ni nič odnesel. Policisti so opravili ogled, zbirajo obvestila, sledi kazenska ovadba.

Izdalo ga je srce

Obveščeni smo bili, da je starejšega moškega v hotelu nenadoma obšla slabost, nakar se je mrtev zgrudil. Zdravnik je ugotovil smrt zaradi zastoja srca.

Draga predavanja

Neznanec je iz predavalnice ukradel žensko denarnico, v kateri je imela oškodovanka dokumente in denar. Oškodoval jo je za 200 evrov.

Ukradel je tehnologijo

Moški je naznanil, da mu je nekdo iz omare poslovnega prostora

ukradel mobilni telefon in tablico. Oškodovanec je za 300 evrov.

Razhajanje z globo

Policisti so fantu, ki je bil ob razhajanju nasilen do partnerke, izdali plačilni nalog.

Zasegli so mu zelenjavo

Izolski policisti so ob 22. uri ustavili 21-letnega domačina z osebnim avtomobilom. Med postopkom je izročil zavitek s posušenimi rastlinskimi delci (5 g). Prepovedano drogo so mu zasegli in izvedli hitri postopek z odločbo.

Derbi v Kopru

Ob zgodnjih jutranjih urah so varnostniki pred koprskim lokalom pridržali Koprčana in Izolana, ki sta se stejala. Policisti so jima izdali plačilni nalog, in sicer Koprčnu zaradi pretepa in neupoštevanja varnostnika, Izolanu pa samo zaradi pretepa.

Alkoholometer

Rekorderji preteklega tedna: 0,52 mg/l, 0,76 mg/l, 0,30 mg/l, 0,33 mg/l

Zadnja vest

Iz Občine Izola sporočajo, da so včeraj dobili informacijo iz DARS-a glede zaprtja obalne ceste. DARS je obe občini ponovno pozval k dopolnitvi vloge. Občini bosta vlogo ustrezno dopolnili v najkrajšem možnem času.

MALI OGLASI NEPREMIČNINE

ODDAMO

- Za daljše obdobje oddamo dvosobno stanovanje v Jagodju. Posebni vhod, parkirišče, internet. Tel. 05 6417224 ali 031/562 353

- Za daljše obdobje oddam enosobno opremljeno stanovanje v centru Izole s parkiriščem. Najemnina je 400 eur, z vključenimi stroški. Pogoji: plačilo treh najemnin vnaprej. Tel.: 040/732-666

NAJAMEMO

- Najameva stanovanje v Izoli. Zakonski par srednjih let brez otrok, nekadilca, redna plačnika. Zaželeno v centru Izole. Tel.: 070 217 562

- Iščem enosobno stanovanje ali garsonjero v Izoli ali Kopru za eno osebo po ugodni ceni. 051/444-476

PRODAMO

- Prodajam kmetijsko zemljišče v velikosti 1416 m² na mirni lokaciji ob reki Dragonji. Tel.: 041/478-034 Oktavio

ZAMENJAVA

- Zamenjam pol hiše z dvoriščem v Kortah za garsonjero v Izoli (doplačilo). tel 051 640 876

KUPIMO

- Kupim rabljene rezervoarje za vodo (1.000 l). Tel. 031 532 701

- V bloku ali hiši kupim svetlo in zračno stanovanje, najraje v Izoli, Kopru ali Strunjanu z okolico. Tel.: 031 218 485

RAZNO

- Prodajam kmetijsko zemljišče, 2.306 m², južna lega, odprt pogled na sečoveljsko dolino. Urejen javen kolovoz-pot do zemljišča. Sončna lega je primerna za oljčni nasad, sadovnjak ali vinograd. Tel. 041666924

- Iščem osebo, ki mi v Bevkovi ulici lahko cepi drevo kakija. Tel.: 05 641 346 / 031 572 110

-- Ugodno prodajam omaro (psiho) z ogledalom in tremi predali. Dimenzije omare so 120cm x 42cm x 74cm. Višina z ogledalom je 172cm. Cena je 50 Eur. Prodajam tudi starinsko omaro (55 let), zelo dobro ohranjeno dimenzij 119cm x 56cm x 178 cm s ključem. Ogled v Izoli, za več informacij tel. 051/33-66-25 (Denis)

- Prodajam 7 letne oljke istrska belica, 23 kosov. Izkop in odvoz v vaši režiji. Cena po dogovoru. Tel.: 030/341-550

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**

4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**

7,00 €

prava nedeljska **KOSILA**

8,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Foto tedna: Škrbati pomol na Svetliniku

Kadetinje Arrigonija najboljše v državi

V telovadnici Livade se je ta konec tedna pod organizacijo NTK Arrigonija odvijalo ekipno državno prvenstvo za kadete in kadetinje. Domači teren je blagodejno vplival na igralce Arrigonija saj so kadetinje, ki so veljale za tihe favoritkinje, odlično odigrale cel turnir in zmagale prav vse nasprotnice ter tako potrdile, da so trenutno najboljša ekipa države. Najboljša igralka turnirja je bila **Lea Paulin**, ki je zmagala prav vse dvoboje.

Ekipa kadetov je bila sestavljena s prvim kadetom države **Matijo Novelom** in še dvema mlajšima kadetoma, **Mihaelom Kocjančičem** in **Urošem Žavbijem**, kar jih ni uvrščalo med same favorite za medaljo. A fantje so odlično odigrali turnir. Matija ni nasprotnikom prepustil niti ene tekme in s pomočjo nekaj ključnih zmag Kocjančiča in Žaubija so prišli do odličnega tretjega mesta.

Tečaj kitajščine v Kopru

Konfucijeva učilnica Koper Univerze na Primorskem vabi od 27. 2. do 3. 3. 2017 na Zimsko šolo kitajskega jezika in kulture za osnovnošolce.

V zimski šoli bomo osnovnošolcem na zanimiv, igriv in ustvarjalen način predstavili kitajski jezik in kulturo.

Za udeležbo na zimski šoli ni potrebno predznanje kitajskega jezika, saj bomo popolne začetnike naučili osnov kitajske pisave in izgovorjave, pa še nekaj pomembnih izrazov v kitajščini, da boste lahko predstavili sebe in svojo družino v kitajščini, šteli in zapeli v tem jeziku.

Lepo vabljeni tudi tisti, ki že imajo osnovno predznanje kitajskega jezika. Za vas smo pripravili poseben program, kjer se boste naučili pripovedovati o živalih, različnih navadah in opravilih, pri tem pa povečali svoj besednjak, utrdili znanje o kitajskih pismenkah, njihovi izgovorjavi in zapisu.

V popoldanskem času bomo imeli skupne delavnice, kjer se boste naučili najrazličnejših tradicionalnih spretnosti v kitajski kulturi (kaligrafija, izdelava lampijonov, mask, papirnatih rezank) in spoznali mitološke junake iz kitajske kulturne zakladnice.

Kotizacija za Zimsko šolo kitajskega jezika in kulture znaša 30 Eur po osebi. Drugi ali tretji otrok iz iste družine ima/ta 10% popust na osnovno ceno.

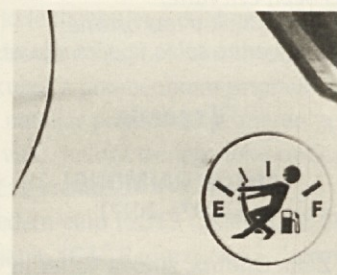
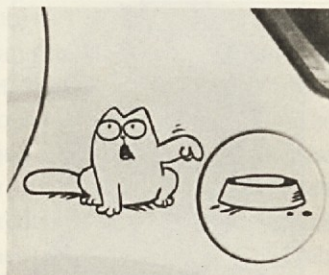
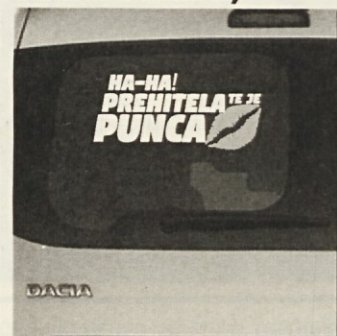
Prijavite se lahko osebno v Konfucijevi učilnici Koper Univerze na Primorskem, od ponedeljka do petka, med 9:30 in 15:30. Po pošti: Izpolnjeno in podpisano prijavnico pošljete na naslov Konfucijeva učilnica Koper Univerze na Primorskem, Titov trg 4, 6000 Koper. Po elektronski pošti: Izpolnjeno prijavnico v PDF formatu pošljite na kuk_up@upr.si. Prijavnico dobite na naši spletni strani (<http://www.kuk.upr.si/dogodki/zimska-sola-kitajskega-jezika-in-kulture-2017>).

Za vse dodatne informacije in pojasnila smo vam na voljo v Konfucijevi učilnici UP, od ponedeljka do petka, med 9:30 in 15:30 ter na tel. številki +386 (0)5 611 76 68.

Prijave zbiramo do petka 24. 2. 2017

NALEPKE ZA NA AVTO

**NAJ BO TVOJ AVTO UNIKATEN
NAROČI NALEPKO ŠE DANES
(tvoj dizajn, naša izdelava)**

STISKARNA MANDRAČ
040/43-29-43